

جمع‌بندی طلایی

آرایه‌های ادبی

ویژه کنکور ۹۹

نشر و گپی آزاد!

مؤلف:

امید میران

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

به هردو حضور دارند) اما در استعاره ادعای یکسانی و برابری می‌کنیم،
بین دو چیز(مشبه با مشبه به، حضور دارد چون برابرند) بینند:

﴿ بی تو ای سرو روان با گل و گلشن چه کنم
لطف سنبل چه کشم عارض سوسن چه کنم﴾ (حافظ)

سره؛ استعاره از یار (یار-سره)

﴿ ماهی نتافت همچو تو از برج نیکویی
سروه نخاست چون قدت از جوبیار حسن﴾ (حافظ)

تیشه قره به سرو (قد یار مثل سرو بلند است)

﴿ آتش است این بانگ نای و نیست باد
هر که این آتش ندارد، نیست باد﴾ (مولوی)

آتش در مقام اول استعاره نیست اپون هر دو رکن اصلی تشبیه بکار رفته اما در مصر دو استعاره است پون فقط یکی از رکن ها بکار رفته

﴿ گاهی شاعر استعاره موجود در یک بیت را در همان بیت معرفی می‌کند! و میتوانیم با نکاه کردن به اطراف واژه! بفهمیم آن واژه استعاره از چیست. بینند.

﴿ هنگام تنگدستی، در عیش کوش و مستی
کاین کیمیای هستی قارون کند گدا را﴾ (حافظ)

کیمیای هستی؛ استعاره از عیش و مستی (در مصر اول معرفی کرده)

﴿ خانه دل ما را از کرم عمارت کن
پیش از آن که این خانه رو نهد به ویرانی﴾ (شیخ بهایی)

قانه؛ استعاره از دل (با توجه به مصر اول که در آن دل به قانه تشبیه شده است، میتوان فرمید که قانه دو است، استعاره از دل است)

﴿ هر استعاره مصّرّه‌ای، «مجاز» هم، محسوب می‌شود. اما بلعکش صادق نیست.

﴿ استعاره نوع دوم(مکنیه):

﴿ در نوع دوم استعاره فقط «مشبه» باقی مانده و سایر ارکان حذف شده اند و مثل نوع اول باید ردپا و یا اثری از «مشبه به محدود» باقی مانده باشد تا بتوانیم به وجود «مشبه به محدود» پی ببریم. میشود

﴿ گفت که در استعاره‌ی مکنیه شاعر مشبه را همراه با یکی از اجزای ویژگی‌های مشبه به می‌آورد به عبارتی ساده‌تر در این نوع استعاره با

نسبتی دروغین روبه رو هستیم! بینند:

﴿ هر کو نکاشت مهر و ز خوبی گلی نجید
در رهگذار باد نگهبان لاله بود﴾ (حافظ)

ادبیات به سبک امید میران

استعاره

﴿ در لغت به معنی قرض گرفتن و به عاریت گرفتن است. اما در آرایه‌های ادبی یعنی به کاربردن یک واژه به جای واژه‌ای دیگر به دلیل شباهت در یک یا چند ویژگی مشترک و یا به عبارتی ساده‌تر استعاره تشبيه‌ی است که در آن یکی از طرفین تشبيه‌ی مشبه، مشبه به) حذف شده باشد!

﴿ استعاره دو نوع دارد:

﴿ ۱- استعاره نوع اول(مصرّه) ۲- استعاره نوع دوم(مکنیه)

﴿ استعاره نوع اول(مصرّه):

﴿ در نوع اول استعاره از چهار رکن تشبيه فقط و فقط «مشبه به» باقی می‌ماند و مابقی ارکان حذف می‌شوند. (هی مشبه) البته به شروطها به شرطی که ردپا و اثری از «مشبه» باقی مانده باشد تا بتوانیم به کمک این آثار و ردپاهای به وجود «مشبه محدود» پی ببریم! به عبارتی ساده‌تر در نوع اول استعاره مشبه به به جای مشبه بکار می‌رود. بینند:

﴿ گوه جام لاله گیرد ابر لؤلؤ گسترد

﴿ باغ چون مینو نماید زاغ چون مینا شود﴾ (خارج ۹۴)

﴿ لؤلؤ؛ استعاره از باران (باران مثل لؤلؤ است)، در اینجا مشبه یعنی «باران» هفظ شده است!)

﴿ ما چو داده ایم دل و دیده به طوفان بلا

﴿ گو بیا سیل غم این خانه ز بنیاد ببر﴾ (زبان ۹۵)

﴿ قانه؛ استعاره از و بود شاعر (قانه و بود شاعر مثل قانه است)

﴿ برای تشفیض این نوع استعاره‌ها به دلت بگوا آیا منظور از قانه در اینجا با واقعاً قانه (مکانی برای زندگی کردن) است؟

﴿ هم چو طوق قمریان آغوش ما گستاخ نیست

﴿ جلوه ای از دور از آن سرو روان ما را بس است (انسانی ۹۵)

﴿ سرو؛ استعاره از یار (یار مثل سرو است)

﴿ به دلت بگوا آیا منظور از سرو در اینجا واقعاً درفت سرو است؟

﴿ در استعاره نوع اول حتیً باید «مشبه» حذف شده باید! و باید اصلاً در بیت و یا عبارت وجود داشته باشد! در این صورت بازهم تشبيه داریم

﴿ نه استعاره‌به عبارتی ساده‌تر میتوان گفت که تفاوت تشبيه و

﴿ استعاره در این است که در ویرانه دل ها وطن داری (انسانی ۹۶)

﴿ چیز(مشبه و مشبه

﴿ نوع دوم تشبيه، تشبيه بلیغ یا فشرده است

تشبيه بلیغ، تشبيه دو رکنی است که تنها «مشبه» و «مشبه به» دارد و خود بر دونوع است:

﴿ ۱- بلیغ اسنادی: که در قالب یک جمله‌ی اسنادی می‌آید و در آن «مشبه

و مشبه به با فعلی اسنادی به هم نسبت داده می‌شوند.

﴿ ۲- بلیغ اضافی: همان اضافه‌ی تشبيه‌ی است که در قالب یک «ترکیب اضافی» می‌آید و در آن یکی از طرفین تشبيه‌ی (مشبه، مشبه به) به دیگری اضافه می‌شود

﴿ در اضافه‌ی تشبيه‌ی، اصولاً در ابتدا مشبه به قرار می‌گیرد و سپس مشبه می‌آید اما در بعضی موارد عکس موضوع رخ می‌دهد، یعنی ابتدا مشبه قرار می‌گیرد و سپس مشبه به: لب لعل خال هندو

﴿ اضافه‌ی تشبيه‌ی دو شرط اساسی دارد:

﴿ ۱- ترکیب مورد نظر باید یک ترکیب اضافی باشد
۲- بین اجزا رابطه‌ی شباهت برقرار باشد. به عبارتی میتوان گفت که هر

ترکیب اضافه‌ای، اضافه‌ی تشبيه‌ی نیست! مثلاً درخت بلند

﴿ مثال

﴿ سرو رفتاری صنوبر قامتی

﴿ ماه رخساری ملایک منظری (تهری ۹۷)

﴿ رفتار مثل سرو / قامت مثل صنوبر / رفسار مثل ماه / منظر مثل ماه

﴿ مرا دلی است گرفتار عشق دلداری

﴿ سمن بربی، صنمی، گلرخی، جفاکاری (تهری ۹۷)

﴿ دلداری مثل سمن / دلداری مثل صنم / دلداری شبیه گل

﴿ همای فری طاووس حسنی و طوطی نطق

﴿ به گاه جلوه گری چون تذرو رفتاری (تهری ۹۷)

﴿ همای فری؛ تشبيه او به هما / طاووس حسنی؛ تشبيه به طاووس / طوطی نطق؛ نطق

﴿ مثل طوطی / تذرو رفتاری؛ تشبيه رفتار او به تذرو

﴿ صد خار بلا از دل دیوانه ما خاست

﴿ هر روز که بی ساقی گل چهره نشستیم (ریاضی ۹۳)

﴿ قار بلا اگل پهنه

﴿ ای سیل اشک خاک وجودم به باد ده

﴿ تا به دل کسی ننشینند غبار من (ریاضی ۹۳)

﴿ سیل اشک

﴿ من آن شهرم که سیلاب محبت ساخت ویرانم

﴿ تو آن گنجی که در ویرانه دل ها وطن داری (انسانی ۹۶)

﴿ من آن شهرم/ سیلاب مفت / تو آن گنجی / ویرانه دل ها

تشبيه

﴿ همانند کردن یا ادعای همانندی بین دو یا چند چیز که در یک یا چند ویژگی مشترک باشند

﴿ رکن دارد:

﴿ ۱- مشبه؛ چیزی یا کسی که آن را تشبيه می‌کنیم.

﴿ ۲- مشبه به؛ چیزی یا کسی که مشبه را به آن مانند می‌کنیم

﴿ ۳- ادات تشبيه؛ ویژگی ای که نشان دهنده‌ی پیوند و رابطه‌ی شباهت است

﴿ ۴- وجه شب؛ ویژگی یا شب، همان دلیل شباهت است

﴿ نکات

﴿ در تشبيه هیچ ترتیب مشخصی برای ارکان وجود ندارد.

﴿ برای تشخیص ارکان، بهترین کار مرتب کردن عبارت است.

﴿ معمولاً بعد از ادات تشبيه، مشبه به قرار می‌گیرد.

﴿ مهمترین ادات تشبيه مانند، چون، چنان، به سان، بر سان، به کردار، در

﴿ حکم، گویی، گفتی، پنداری، مانند، مانستی، پسوندهای گون واروش - سا-آسا-گونه-صفت - فام

﴿ ۱- «چون» و «جو» زمانی ادات تشبيه به شمار می‌روند که به معنای «مانند»،

﴿ مثل» بوده و مفهوم شباهت را برسانند

﴿ چو غنجه بر سرم از کوی گذشت نسیمی

﴿ که پرده بر دل خونین به بوی او بدريدم (تهری ۹۱)

﴿ در اینها «ادات تشبيه است

﴿ ۲- «گویی، گفتی، پنداری» زمانی که ادات تشبيه هستند، دیگر فعل محسوب

﴿ نمی‌شوند بلکه «قید» به شمار می‌روند

﴿ نموندن اگر در معنای «به نظر رسیدن» به کار رود ادات تشبيه است

﴿ دو رکن اول را ارکان اصلی و به عبارتی «طرفین تشبيه» می‌گویند و

﴿ تشبيه بدون حضور آنان شکل نمی‌گیرد اما دو رکن دیگر می‌توانند

﴿ حذف شوند

﴿ مهمترین رکن تشبيه، «مشبه به» است و به عبارتی از طریق آن میتوان

﴿ وجه شب را یافت!

﴿ وجه شب، ویژگی بارز مشبه به است

﴿ گاهی تشبيه در بیت پنهان است و باید از طریق معنی به آن پی

﴿ ببریم، میتوان گفت که در تشخیص آرایه‌ی تشبيه، «قصد و نیت» شاعر با

﴿ نویسنده و رخ دادن اتفاقی تشابه مهم است.

﴿ اگر کساد شکر باید دهن بگشای

﴿ ورت خجالت سرو آرزو کند بخرام (تهری ۹۱)

مشبه: سفن یار - مشبه به: شکر

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک امید میران

بحث: آرایه‌های ادبی

نکات

۱) در مجاز معمولاً بین معنای حقیقی و معنای مجازی رابطه‌ای برقرار است، وهم چنین قرینه‌ای به شکل لفظی یا معنی‌ی دارد که مجازی کلمه‌ی سخن اشاره دارد.

۲) علاقه‌پیوند و تناسبی که بین معنای حقیقی و مجازی وابه وجو دارد، که مهمترین آنها عبارتند از:

(۱) علاقه‌جزئی: جزئی از یک شیء به جای تمام آن به کار میرود.

۳) ازدست وزبان که برآید

کز عهدۀ شکرش به درآید؟ (سعدي)

دست وزبان: مجاز از کل و بود (دست و زبان همچنان از کل و بود انسان هستند)

۴) علاقه‌ی کلیه: دقیقاً بر عکس علاقه‌جزئی؛ کل یک شی به جای جزئی از آن به کار می‌رود.

۵) گر نخواهد که برآشته شود کار جهان

دست در حلقه زلف تو کمی باید زد (خواجه‌ی کرمانی)

دست: مجاز از افغانستان دست (افغانستان همچنان از کل دست هستند)

۶) علاقه‌ی محلیه: محل چیزی به جای خود آن چیز به کار می‌رود.

۷) سرآن ندارد امشب که برآید آفتتابی

چه خیال‌ها گذر کرد و گذر نکرد خوابی (سعدي)

سر: مجاز از فکر و اندیشه (سر مدل تفکر، اندیشه، فکر و عزم است).

۸) حاجت گه جمله جهان اوست

محراب زمین و آسمان اوست (نظمی گنجوی)

جهان: مجاز از مردم جهان (مردم جهان درون جهان قرار گرفته اند)

۹) زدست ساقی ارجامی بنوشی

زمانی تن زن آن‌جا در خموشی (عطار)

جام: مجاز از شراب و می (شراب و می درون جام قرار دارند)

۱۰) علاقه‌ی سببیه: سبب چیزی جانشین خود آن چیز می‌شود.

۱۱) از تو نیز اربدین غرض نرسم

با تو هم بی غرض بود نفسم (نظمی گنجوی)

نفس: مجاز از سفن (نفس عمل بازد) عامل سفن کفتن است)

۱۲) علاقه‌ی آله: ابزاری جانشین کاری شود که با آن ابزار انجام شود.

۱۳) برآشتفت عابد که خاموش باش

تو مرد زبان نیستس گوش باش (سعدي)

زبان: مجاز از سفن (زبان ابزاری است که سفن گفتن با آن ابزار می‌شود)

تشخیص

۱) ای صبا با ببل خوش گوی، گوی ^{۳۳۴} مورد فتاب قرار گرفتن صبا می‌نماید لاله‌ی خودروی، روی (انسانی ۹۴)

۲) اگر موجو غیر انسان، مورد خطاب واقع شود در صورتی استعاره مکنیه و تشخیص است که خودش استعاره از چیزی نباشد به عبارتی ساده‌تر در معنای طبیعی خودش بکار رفته باشد! بینید:

۳) در دلم چون غمت ای سرو روان برخیزد

۴) همچو سرو این تن من بی دل و جان برخیزد (مولوی)

سر: استعاره از یار (در اینجا تشفیض نداریم) X

۵) ای گل، به بستان می‌روی، وی غنچه پنهان می‌روی

۶) وی سرو از قفر زمین، خوش آب کوثر می‌کشی (مولوی)

۷) گل در معنای طبیعیش بکار رفته ✓

۸) استعاره‌های مهم در ابیات: آفتاب، خورشید، ماه، شاه، قمر، شمس، بت،

صنم، بهار، گل، سرو، صنوبر، شمشاد، غزال، آهو، شمع، پروانه: استعاره از

معشوق / بادام‌نرگس: استعاره از چشم / لعل، یاقوت، شکر، قند: استعاره از لب /

دام: استعاره از زلف / شکر، گهر: استعاره از سخن / دانه: استعاره از خال /

پسته، شکر، قند، چشمه، صدف: استعاره از دهان / لؤلؤ، زاله، تگرگ، رود، سیل،

جوی، مروارید: استعاره از اشک / منزل، سرا، مهمناسرا، گلشن، گلزار، گلستان،

باغ، زندان، چاه، بازار، قفس، دام: استعاره از دنیا / آتش، دریا: استعاره از عشق،

خشم / شب: استعاره از اظلم و ستم و جهل / چرخ، گنبد، سقف، طاق،

رواق: استعاره از آسمان و فلک / عقاب، باز، شاهین: استعاره از شکارچی تیزبین /

حجاب، پرده، زندان: استعاره مادیات و جسم خاکی / بید: استعاره از هرچیز لرزان

اگرچه خوب تراز خود نمی‌توان دید (انسانی ۹۲)

۹) نظر ز روی تو خورشید بر نمی‌دارد

۱۰) اگرچه خوب تراز خود نمی‌توان دید (درین ویژگی و صفت انسان است که به خورشید

نسبت داده شده است)

۱۱) نکات

۱۲) تشخیص گاهی با نسبت دادن یک فعل انسانی به غیر انسان پدید

۱۳) می‌آید!

۱۴) ابر و باران و من و پار ستاده به وداع

۱۵) من جدا گریه کنان، ابر جدا، یار جدا (امیر خسرو دهلوی)

ایستادن و گریه کردن فعل‌های انسانی اندرا

۱۶) تشخیص گاهی با نسبت دادن یک صفت انسانی به غیر انسان پدید

۱۷) می‌آید!

۱۸) چنگ خمیده قامت می‌خواند به عشرت

۱۹) بشنو که پند پیران هیچت زیان ندارد (خارج ۹۵)

۲۰) نسبت دادن صفت انسانی (فمیده قامت) به پنگ (نوعی ساز)

۲۱) مورد خطاب قرار گرفتن غیر انسان باعث ایجاد تشخیص می‌شود

۲۲) گوش بفشنی از بدن انسان است اما در این با به جای کل بدن انسان بکار رفته است ابه

عبارتی ساده‌تر در معنای مجازی اش بکار رفته است

۲۳) هر تشخیصی، استعاره است! (در حل سوالات به درد می‌خورد)

در اینجا «مهر» همان مشبه است و «کاشن» ویژگی یا به اصطلاح همان ردپای به ما مانده از «مشبه به مفروض» است به عبارتی ساده‌تر می‌توان گفت که در این بیت شاعر مهر را به مانند بزر دانسته که قابلیت کاشن دارد.

۲۴) استعاره مکنیه خود به دو نوع تقسیم می‌شود: ۱) غیر اضافی ۲) اضافی (اضافه‌ی استعاری)

۲۵) غیر اضافی: در اینجا ویژگی‌ها و ردپاهای به جا مانده از «مشبه به مفروض» در قالب یک جمله یا گزاره به «مشبه» نسبت داده می‌شود.

۲۶) عاشق مستیم و عقل از خانه بیرون کرده ایم در به در می‌گردد و از ما شکایت می‌کند (شاه نعمت الله ولی)

۲۷) عقل از ما شکایت می‌کند از تواند شکایت کند، در واقع عقل به انسانی (مشبه به) تشبیه شده که شکایت (ویژگی و ردپای مشبه به) می‌کند که این استعاره به صورت غیر اضافی در قالب چمله‌امه است

۲۸) به صحراء شدم، عشق باریده بود. (بایزید بسطامی) عشق که نمی‌تواند بیارد (نسبت دروغین) در واقع عشق به باران تشبیه شده که می‌بارد ۲۹) اضافی (اضافه‌ی استعاری): در اینجا ویژگی‌ها و ردپاهای به جا مانده از «مشبه به مفروض» به «مشبه» اضافه می‌شود و ترکیبی اضافی پدید می‌آورد.

۳۰) از عکس رخت دامن آفاق، گلستان وز باد لبت خاطر عشاق، طربناک (هنر ۹۷)

۳۱) دامن آفاق (آفاق که دامن نداره!! نسبت دروغین) آفاق به انسانی تشبیه شده که دامن (داره) چشم که بر تو می‌کنم چشم حسود می‌کنم

۳۲) شکر خدا که باز شد دیده بخت روشنم (ریاضی ۹۱) دیده بفت (بفت که پشم نداره!!)

۳۳) صدای اوست به حلقوم باد می‌شنوید خروش اوست که از آبشار می‌آید (زبان ۸۹)

۳۴) ملقوم باد (باد که گلو نداره!!) تفاوت اضافه‌استعاری و اضافه تشبیه: در اضافه‌ی تشبیه به صورت واضح و مستقیم صورت می‌گیرد (مشبه به+مشبه یا بلعکس)!

۳۵) افاده اضافه‌ی استعاری، این تشبیه مستقیم و واضح نیست، بلکه یک ویژگی یا خصوصیت مشبه به آمده است (ویژگی، اثیریا ردپای مشبه به مفروض+مشبه؛ اینها را بینید)، طبع باده: (طبع ویژگی مشبه به مفروض + مشبه) ۳۶) اضافه‌استعاری

۳۷) لعل (مشبه+مشبه به) ۳۷) اضافه تشبیه

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک امید میران

بحث: آرایه‌های ادبی

۶: حضرت نوح: عمر هزار ساله، ساختن کشتی (از هر هیوانی یک بفت را به دافل کشتن آوردند)، غرق شدن پسر ناخلفش کلیدها: عمر هزار ساله-کشتی-طوفان-پس و قوم ناگف.

۷: حضرت سلیمان: دانستن زبان حیوانات، فالیچه پرنده، پیام رسانی هدایت برای ایشان، دزدیده شدن انگشت ایشان توسط دیو، ماجراهای ایشان با بلقیس ملکه شهر سبا

کلیدها: سرزمین سبا-بلقیس-هره-اهریمن-شیطان و دیو-انگشت و نگین-تفت پارشایی-مور و ملخ - زبان پرنگان-دستور دارن به بار

۸: حضرت خضر: دست یافتن به آب حیات و جاودانه شدن کلیدها: طلمات-آب هبات-جاودانگی-آب هیوان-پشمۀ هیوان و هیات

۹: حضرت ایوب: صبر بی نظیر ایشان بر بلاه، فرزند آوری در دوران کهولت کلیدها: صبر

۱۰: حضرت صالح: بیرون آوردن ناقه (بهه شتر) از دل کوه به اذن خدا

کلیدها: ناقه-کوه-شتر-ثمر

۱۱: حضرت یونس: افتادن در دریا و بلعیده شدن توسط نهنگ و زنده ماندن

کلیدها: دریا-شکم ماهی-نهنگ

۱۲: حضرت محمد: امی بودن ایشان، معراج و گذشتن از سدره المنتهی، شق القمر، آمدن نام ایشان در کتاب نام خداوند، سوگند خوردن خداوند به نام آن

حضرت در قرآن، شفاعت گری ایشان در روز قیامت

کلیدها: مهیطفی-قاتم الانباء-بنک اهر-بیریل-همنشینی با فدا-سوگند خدا-سره-براق-معراج-شق القمر

۱۳: حضرت داود: آواز خواندن و کتاب معروف ایشان به نام زبور

کلیدها: زبور

۱۴: امام علی: بخشیدن انگشت در رکوع، جنگاوی های ایشان در جنگ های

احد، خیبر (فتح قلعه و کندن در آن قلعه)، خوابیدن در بستر پیامبر (لیله المیت)، گریه های شبانه بر سر چاه، یتیم نوازی، ضربت خوردن در شب قدر، مدار کردن

با قاتل خودش، جنگ خندق و رفتارش با عمرو بن عبدود

کلیدها: زوالفقار-اهر-خندق-قلعه فیبر-صولت هیری-هدیر کرا-هاد-لافتی الا عالی و لاسیف الا ذوالفقار-گدا و انگشت-رکوع-نگین-پاه-کوفه-یتیم نوازی-قدر

۱۵: امام حسین: واقعه کربلا و عاشورا

کلیدها: کربلا-شیعه سبیریده-تشنگی-هفتاد و دو تن

۱۶: مهمترین شخصیت های عاشقانه:

۱: لیلی و مجنو: قیس بن عامر (مبنو) از غم دور بار دیوانه شده و سر به بیان می گذارد و در فراق یار جان می دهد.

کلیدها: لیلی-مبنو-دیوانه-سمرا-ابن سلام

۲: خسرو و شیرین: عاشق شدن خسرو (پسر اشویرون) بر شیرین و وجود رقیی عشقی به نام فرهاد که خسرو برای فرهاد شرط می گذارد (کنند کوه پیشون) و در آخر رسیدن و کامیابی خسرو و ناکامی و نرسیدن فرهاد به شیرین

۶: ادبی یعنی اشاره کردن به آیه، حدیث، مثل، اتفاق و داستان های تاریخی در ضمن کلام. بینید:

﴿نی حدیث راه پر خون می کند

قصه های عشق مجnoon می کند (مولانا فردن است)

۷: نکات

برای پاسخ گویی به سوالات تلمیم اولاً باید با تمامی آیات، احادیث و اتفاقات و ماجراهای ذکر شده در متن کتاب های درسی آشنا باشید و در

ضمن یک سری اتفاقات و ماجراهای احادیث خارج از کتاب ولی مشهور را هم بدانید.

شاعر یا نویسنده در بعضی موارد با آوردن نشانه هایی که تداعی کنند و یادآور یک داستان یا رخداد قدیمی است آرایه تلمیم را پدید می آورد.

در تلمیم شاعر یا نویسنده مستقیماً به داستان یا ماجرا نمی پردازد بلکه فقط یک اشاره کلی به ماجرا می کند.

۸: مهمترین شخصیت های دینی:

۱: حضرت آدم: خوردن از میوه منوعه و رانده شدن به زمین

کلیدها: هو-شیطان-گند-رانه شدن از بوشت-روضه فوان-هایل و قابل

۲: حضرت ابراهیم: در کودکی در غاری پرورش یافت، شکستن بت ها، گلستان شدن آتش نمود بروی، بنا کردن کعبه، زنده کردن پرندگان، قربانی کردن فرزندش حضرت اسماعیل

کلیدها: فلیل-آش-گلستان-نمود-آزر-منهیق-قربانی-پهار پرنده-اسماعیل-قربانی

۳: حضرت عیسی: بدون پدر به دنیا آمد (زاده شدن از هفتاد مریم بدن آنکه پری را شنید) زنده کردن مردم با نفس جان بخش خود، در گهواره با مردم سخن گفت

کلیدها: مسیح-شفا-پایه ای-مسیح-شفا-پایه ای (ایشان مغلوب شدن)-زنده کردن مردگان-صلیب-مریم

۴: حضرت موسی: مادرش او را به نیل انداخت تا از دست فرعون نجات پیدا کند، چوپانی برای حضرت شعیب، به پیغمبری رسیدن در کوه طور (وادی ایمن)، شکافتن نیل، بد بیاضه، هماره شدن برادرش هارون با وی (به نرم سفن گفت

با فرعون: و قول اه قول اه لینا)، عصای معروف که به ازدها تبدیل شد، سامری (مردم را به پرستین گواشله زرین عوت می کرد)

کلیدها: کوه طور-سامری-جادوگران فرعون-فرعون-ید بیضا-نیل-پور عمان-اژدها، عصا

۵: حضرت یوسف: به چاه انداخته شدن توسط برادران، عزیز مصر شدن، عاشق شدن زیخا بر ایشان، به زندان افتادن، زنان مصری با دیدن وی دستهایشان را بر دیند، تعبیر خواب و نجات مصر از قحطی، بینا شدن حضرت یعقوب با لمس پیرهان ایشان

کلیدها: لکنغان-پاه-برادران-افوان-زیفیا-ترنج-زندان-عزیز مصر-پیرهان

کاهی به جای پرداختن به خود موضوع، نشانه ها یا ویژگی هایی از آن موضوع را بیان می کنیم که این یکی از رایه ترین شکل های ساختن کنایه است. بینید:

﴿سپر انداختن: کنایه از تسليم شرن (انداختن سپر از نمونه ها و نشانه های شکست اشare به مابرای عاشقانه لیلی و مفتوح فردن است)

۶: کنایه ممکن است در یک صفت ایجاد شود! اگرچه معمولاً کنایه ها در جملات، مصدرها و یا فعل ها ایجاد می شود. به طور کلی تر میتوان گفت که کنایه ممکن است در یک واژه رخ دهد البته به شرطی که بتوان آن را به صورت یک عبارت فعلی تفسیر کرد! بینید:

﴿رور زرد: کنایه از شرمنده (رور زرد شرن)

﴿بر باد رفته: کنایه از تابود شده (بر باد رفتن)

﴿توجه داشته باشید که هر ضرب المثلی، کنایه است!

۷: مثال

سبک سر بودن (قارچ ۹۳)

کنایه از تادانی و همافت

پرده دریدن (تبریز ۹۱)

کنایه از آشکارساختن

عنان را گران کردن (فارسی)

کنایه از توقف کردن

سپید دست بودن (قارچ ۹۳)

کنایه از بخششگر و ساقات

سیمه کاسه بودن (قارچ ۹۳)

کنایه از بُل

ترش بودن (قارچ ۹۳)

کنایه از ازد افلاق بودن

روشن شدن چشم (قارچ ۹۳)

کنایه از شاد شدن

کباده چیزی را کشیدن (فارسی ۳)

کنایه از ازد عای پیزی داشتن

کنایه را با مجاز قاطعی نکنیم! در کنایه معمولاً با یک عبارت رو به رو هستیم که دو معنی دارد، یکی نزدیک و دیگری دور که البته منظور عبارتی که دو معنی دارد، یکی نویسنده همان معنی دور است و در ضمن معنی گوینده و یا نویسنده همان معنی دور است و در ضمن معنی نزدیک همانند پُلی است که ما را به معنی دور می رساند بینید:

رنگ پر دین: کنایه از ترسیدن

کنایه را با مجاز قاطعی نکنیم! در کنایه معمولاً با یک عبارت رو به رو هستیم که دو معنی دارد و هردو معنی قابل قبول است اما در مجاز فقط معنای مجازی کلمه قابل قبول است!

کنایه را ایهام، اشتباه نگیریم! کنایه معمولاً در یک عبارت کنایه کنایه است ایهام در یک واژه و در ضمن یک عبارت کنایی معمولاً در هر جایی کنایه است ایهام دارد، یکی واژه ممکن است در یک بیت ایهام داشته باشد ولی در بیتی دیگر ایهام نداشته باشد

نیزه و کپی آزاد! نشانه و کپی آزاد! جمع بندی ادبیات فارسی کنکور در کمترین زمان ممکن!

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک امید میران

بحث: آرایه‌های ادبی

۳۵: «وَ لَا تَحْسِبُنَ الَّذِينَ قُتْلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ امْوَاتًا بَلْ احْياءً عِنْدَ رِبِّهِمْ بِرْزَقُونَ»

معنی: کسانی که در راه خدا کشته می شوند مرده مچندراید، بلکه آنها زنده اند و در نزد پروردگارشان رزق و روزی داده می شوند.

۳۶: «يَا مَلَائِكَتِي قَدْ اسْتَحْيَتُ مِنْ عَبْدِي وَ لِي لَهُ غَيْرِي فَقدْ غَفَرْتَ لَهُ»

معنی: ای فشتگانم من از بندۀ خود شرم دارم و او جز من پناهی ندارد، پس آمرزیدمش.

۳۷: «لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَرِيدَنَّكُمْ»

معنی: اگر پسas گزارید، بر نعمتنان می افزایم.

۳۸: «يَا مَلَائِكَتِي قَدْ اسْتَحْيَتُ مِنْ عَبْدِي وَ لِي لَهُ غَيْرِي فَقدْ غَفَرْتَ لَهُ»

معنی: ای فشتگانم من از بندۀ خود شرم دارم و او جز من پناهی ندارد، پس آمرزیدمش.

مثال ها

۱: خورده ست خدا ز روی تعظیم

سوگند به روی هم چو ماهت (هنر ۱۸۳)

﴿اشاره به سوگند فوردن فرا به اسم هضرت محمد(ص)﴾

۲: از سر یک دانه گندم در نمی آری گذشت

وز برای نزهت دل با غ رضوان بایدت (زبان ۹۵)

﴿اشاره به رانه شدن هضرت آدم از بویش.

۳: گوشه گیران قفس را نکهت گلشن بن است

دیده کنعنایان را بوی پیراهن بن است انسانی (۹۵)

﴿اشاره به داستان هضرت یوسف(ع)﴾

۴: هر که لب های تو را چشمۀ حیوان شمرد

بی نصیب است هنوز از صفت انسانی (زبان ۹۴)

﴿اشاره به داستان پشمۀ آب هیات

۵: طالب لعل توام کان که به ظلمات افتاد

طلب چشمۀ حیوان نکند، چون نکند؟ (هنر ۹۴)

﴿اشاره به داستان پشمۀ آب هیات

۶: آن چه می دانند ماتم تن پرستان، سور ماست

دار، نخل دیگران و رایت منصور ماست (ریاضی ۹۴)

﴿اشاره به داستان هسین بن منصور ملاج

۷: عشق کو تا گرم سازد این دل رنجور را؟

در حریم سینه افزود چراغ طور را (قارچ ۹۴)

﴿اشاره به ماهواری هضرت موسی(ع) و گوه طور

۸: اشترنگی که می انداختی ولیکن خدا بود که می انداخت.

۱۷: «أَنَّمَا الْمُؤْمِنُ إِخْوَهُ»

معنی: مومنان برادر یکدیگرند.

۱۸: «أَنَّى خالقُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ»

معنی: من بشری از گل می آفرینم.

۱۹: «خَلْقُ الْإِنْسَانِ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَارٍ»

معنی: انسان را از گل خشکیده ای سفال مانند، آفرید.

۲۰: «إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ أَنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً»

معنی: و چون پروردگار تو به فرشتگان گفت: من در زمین جانشینی خواهم گماشت.

۲۱: «أَنَّمَا الْمُؤْمِنُ إِخْوَهُ»

معنی: مومنان برادر یکدیگرند.

۲۲: «وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حِبْلِ الْوَرِيدِ»

معنی: ما از رگ گردن به شما نزدیک تریم.

۲۳: «عُمَرُكَ أَنَّهُمْ لَفِي سُكُرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ»

معنی: ایشان را بر خودشان گوه ساخت که آیا پروردگار سما نیستم؛ گفتند چرا!

۲۴: «كُلَّ نَفْسٍ ذَائِقَهُ الْمَوْتُ»

معنی: هر کسی طعم مرگ را می چشد.

۲۵: «وَ أَنْ لِيَسْ لَانْسَانٌ أَلَا مَا سَعَىٰ»

معنی: و اینکه برای انسان جز حاصل تلاش او نیست.

۲۶: «لَا تَدْرِكَ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يَدْرِكُ الْأَبْصَارَ»

معنی: چشم ها او را درنمی یابن و اوست که دیدگان ادرمی یابد.

۲۷: «فَبَنَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»

معنی: پس آفرین بر خدا که نکوترين آفریدگاران است.

۲۸: «حَاسِبُوكَوْ بَلَّ أَنْ تَحَاسِبُوكَوْ»

معنی: به خساب خود برسید قبل از آن که به حسابتان رسیدگی شود.

۲۹: «أَنَّى أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ»

معنی: من چیزی میدانم که شما نمی دانید.

۳۰: «كُلُّ يَوْمٍ عَاشُوكَوْ كُلُّ أَرْضٍ كَرْبَلَا»

معنی: همه روزها عاشورا و همه جاهای کربلاست.

۳۱: «نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي»

معنی: از روح خود در او دیدم.

۳۲: «وَ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ»

معنی: آفرینش خدا تغییر ناپذیر است.

۳۳: «وَ لِكُمْ فِي الْقَصَاصِ حِيَوَةٌ» معنی: قصص برای حفظ حیات شماست.

۳۴: «وَ مَا رَمِيتَ اذْ رَمِيتَ وَ لَكُنَ اللَّهُ رَمِيٌّ»

معنی: یونبودی که می انداختی ولیکن خدا بود که می انداخت.

۱: «أَنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الْجَبَالِ وَ فَأَبْيَانَ أَنْ يَحْمِلُنَّهَا وَ أَشْفَقُنَّهُنَّا وَ حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلَمَوْمًا جَهُولًا»

معنی: ما امانت را بر آسمان ها و زمین و کوه ها عرضه کردیم؛ پس از برداشتن آن سریاز زدند و از آن هراسناک شدند و انسان آن را برداشت، براستی او ستمگری ندان بود.

۲: «تَعَزُّ مِنْ تَشَاءُ وَ تَذَلُّ مِنْ تَشَاءُ»

معنی: هر که را بیهوده، عزیز می کنی و هر که را بخواهی ذلیل می کنی.

۳: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ شَيْءًا إِنْ يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ»

معنی: هنگامی که خدا بخواهد چیزی را بیانفریند، می گوید بشو، پس می شود.

۴: «إِذْهَبَا إِلَى فَرْعَوْنَ أَنَّهُ طَغَى فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِيَنَا»

معنی: به سوی فرعون بروید؛ همانا او سرکشی کرده است و با او به نرمی سخن بگویید.

۵: «إِشْهَدُهُمْ عَلَى أَنفُسِهِمْ أَسْتَ بِرْ كَمْ قَالُو بَلِيٰ»

معنی: به سوی فرعون اش هست که آیا پروردگار سما نیستم؛ گفتند چرا!

۶: «أَطْلَبُوا الْعِلْمَ مِنَ الْمَهْدِ إِلَيَّ الْحَدِّ»

معنی: از مهد تا گور دانش بجوی.

۷: «الَّدِنْيَا مَرْزُعَهُ الْآخِرَهِ»

معنی: دنیا مزرعه آخرت است.

۸: «الَّا بِذِكْرِ اللَّهِ تَمَطَّنَ الْقُلُوبُ»

معنی: دلها فقط با یاد خدا آرامش می یابد.

۹: «الَّدَهْرُ يَوْمَانِ، يَوْمٌ لَكَ وَ يَوْمٌ عَلَيْكَ»

معنی: زرگار دو روز است، یک روز با تو و یک روز علیه تو.

۱۰: «أَعْمَلُو آلَ دَاؤَدَ شَكْرًا وَ قَلِيلٌ مِنْ عَبَادِي الشَّكُورُ»

معنی: ای آل داؤد شما شکر و ستابیش خدا به حای آرید. از بندگان من عده کمی شکرگزارند.

۱۱: «الصَّبْرُ مَفْتَحُ الْفَرْجِ»

معنی: صبر کلید پیروزی است.

۱۲: «إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ الرَّاجِعُونَ وَ كُلُّ شَيْءٍ يَرْجِعُ إِلَيْهِ»

معنی: همه از خدایم و به سوی او باز می گردیم.

۱۳: «الْعَالَمُ حَضِرَ اللَّهُ لَا تَعْصُوا فِي حَضُورِهِ»

معنی: دنیا حضر خداست، در حضر او گناه نکنید.

۱۴: «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ»

معنی: خدا نور آسمان و زمین است.

۱۵: «الْعَبْدُ يَدْبِرُ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ»

معنی: بندگه تدبیر می کند در حالی که تقدیر به دست خداست.

۱۶: «فُلُّ كُلِّ يَعْمَلٍ عَلَى شَاكِلَتِهِ»

معنی: بگو هر چیزی بحسب ذات خود عملی انجام می دهد.

کلیدها: فسره- فرهاد- کوه بیستون- شکر- قهر شیرین- شبدیز(نام اسب فسره)

۳: بیژن و منیزه: اسیر شدن بیژن به دست افراسیاب و زندانی شدن بیژن در چاهی عمیق و در آخر نجات یافتن بیژن به دست رستم

کلیدها: پا- توان

۴: شیخ صنعن: عاشق شدن صنعن بر دختر تُرسا و ترک دین که درنهایت

توبه میکند و مسلمان می شود.

کلیدها: زنار- بت- صنعن- تُرسا

۵: وسی و رامین

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک امید میران

بحث: آرایه‌های ادبی

ایهام

در لغت یعنی «به کمان افکندن» و در اصطلاح آوردن واژه با عبارتی است که دو معنی نزدیک به ذهن و دور ذهن داشته باشد به طوری که هر دو معنی آن قابل قبول بوده و هیچ خللی در معنای بیت ایجاد نکنند!

نکات

در واقع ایهام به گونه‌ای است که ذهن بر سر دو راهی قرار می‌گیرد! و زمانی میتوان آرایه ایهام را دریافت که آگاهی کامل و جامعی از معنای مختلف واژگان و عبارات داشته باشیم.

مفهومین واژگان ایهام ساز در ادبیات فارسی:

معنی	معنی	واژه
عیب	غزال	آهو
آیه قرآن	نشانه	آیت
افتاده بر زمین	فروتون	افتاده
اجازه حضور	مرتبه	میوه درخت
محموله	بار	برآمدن
ممکن شدن	طلوع کردن	رایحه
آرزو	بو	بوستان
اثری از سعدی	باغ	روان
روح	جاری	مجازات شرعی
مجازات شرعی	اندازه و مقدار	حد
خوبشاند	خود	خوبش
مردمک چشم	مردم	مردمک
اجازه، جواز	نوعی حشره	پروانه
ابزاری برای آراستن مو	کتف	شانه
پیمان	روزگار	عهد
ببینده، ناظر	دلپاپس	نگران
دیشب	کتف	دوش
فعل دعایی به معنی باشد	جایه جا شدن هوا	باد
پوشش و حجاب	آهنگ و نغمه	پرده
کنج	نغمه‌های موسیقی	گوشه
سقف دهان	آرزو	کام
فعل از مصدر زدن	توشه	زاد
غرور	خود را دیدن	خود بینی
به هر حال	طريق و راه	باری
نقاره، طبل بسیار بزرگ	دفعه، مرتبه	نوبت
شراب	همواره، پیوسته	مدام
احاطه کننده، دربرگیرنده	اقیانوس	محیط

اما هیچ یک از مصraig ها مصدقای یا نمونه‌ای برای مصraig دیگر نیست اپس اسلوب معادله نداریم

بنیان اسلوب معادله بر تشبیه بنا شده است و حتی میتوان گفت که اجزای دو مصraig را میتوان دو به دو متناظر و معادل هم قرار داد! (تکنیک اسلش، مساوی) بینند:

حریص را نکند نعمت دو عالم سیر همیشه آتش سوزنده اشتها دارد (صائب تبریزی)

هریص / سیر تکندر = آتش / اشتها دارد

مشت آبی می کند خواب گران را تارومار

قطره اشکی پی ویرانی عالم بس است (هنر ۹۵)

مشت آبی / خواب گران / تارومار = قطره اشکی / علم / ویرانی

مثال‌ها

شود از مهر خموشی دل خامش گویا

جوش می در جگر خم ز سر بسته بود (ریاضی ۹۱)

مصraig دوم مدقaci است برای مصraig اول (مهر فموشی اگویا شدن = فم سرسته / بوش (اشتشن می))

از تهی مغزی است امید گشاد از ماه عید

ناخن تنها برای پشت سر خاریدن است (انسانی ۹۸)

مصraig دوم مدقaci است برای مصraig اول (ماه عید / امید گشاد نداشتن = نافن / تنها برای پشت قاریدن است)

ادل چو شد غافل ز حق فرمان پذیر تن بود

می برد هر جا که خواهد اسب، خواب آلدود را (ریاضی ۹۵)

MSCraig دوم مدقaci است برای مصraig اول (دل غافل از حق / تن / فرمان پذیر = فواب آلدود / اسب اهره که خواهد برد)

پیر چون زنده دل افتاد، ز جوان کم تر نیست

می برد زنگ ز دل صبح به گیسوی سفید (ریاضی ۹۷)

MSCraig دوم مدقaci است برای مصraig اول (پیر / زنده دل / بیوان بودن = صبح / لیسوی سفید از زنگ ز دل بردن)

بهره‌ی خواجه ز اسباب به جز محنت نیست

عرق از بار گران قسمت حمال شود (تهریب ۹۶)

MSCraig دیگر را کنترل کنیم سپس دنبال استقلال مصraig ها و امكان

جایه جایی آن ها برویم. بینند:

اسلوپ معادله.....

آرایه‌ای که در آن شاعریک مصraig را به عنوان مصدقای و مثالی برای مصraig اول می‌آورد.

این که مفهومی در یک سو و مصدقای در یک سوی دیگر بیت قرار گیرند یا این که ادعایی در یک سو مطرّم شود و برای توجیه آن حکمتی یا نمونهایی از عالم خارج برای آن آورده شود. بینند:

اشک ندامت است سیه کار را فزون

در تیرگی زیاده بود ریزش صحاب (تجربی ۹۱)

همانطور که مشاهده می‌کنید، مصraig دوم در فکم مصدقای و مثالی برای مصraig اول است.

عیب پاکان زود بر مردم هویدا می شود

موی اندر شیر خالص زود پیدا می شود (صائب تبریزی)

همانطور که مشاهده می‌کنید، مصraig دوم در فکم مصدقای و مثالی برای مصraig اول است.

نکات

در اسلوب معادله میتوان بین دو مصraig علامت (=) قرار داد و یا از لفظ (همانطور که) استفاده کرد!

ashk ندامت است سیه کار را فزون (همانطور که)

در تیرگی زیاده بود ریزش صحاب (تجربی ۹۱)

در اسلوب معادله میتوان جای دو مصraig را عوض کرد!

در اسلوب معادله دو مصraig باید کاملاً مستقل باشند به عبارتی

ساده تر میتوان گفت که دو مصraig کاملاً از لحاظ دستوری استقلال

داشته باشند و از هم تفکیک پذیر باشند. هیچ حرف بسطی یا حرف

شرطی یا چیز دیگری که حتی در معنایان دو مصraig را به هم مرتبط

سازد (مفسری در ادامه و تکمیل کننده‌ی مصraig دیگر باشد)، یافت نشود.

صرف وجود «حروف بسط» یا «حروف اضافه» (ابتدا مصraig دوم، دلیل

قانع کننده‌ای برای رد کردن اسلوب معادله نیست) امثالاً حرف بسط «که» در

صورتی که «پیوند و استهانه ساز نیاشد» خللی در اسلوب معادله ایجاد نمی‌کند!

بینند:

ز دل زنگ کدورت چشم خون پالا نمی شوید

که سبزی را می گل زنگ از مینا نمی شوید

ابتدا باشد شرط مصدقای و نمونه بودن یکی از مصraig ها برای

MSCraig دیگر را کنترل کنیم سپس دنبال استقلال مصraig ها و امكان

جایه جایی آن ها برویم. بینند:

فزود آتش من آب را خبر ببرید

اسیر می بردم غم ز کافرم بخرید (مولانا)

در اینجا میتوان چای دو مصraig را عوض کرد و استقلال آنها را ثابت کرد!

حسن تعلیل.....

آوردن دلیلی زیبا و غیر علمی برای یک پدیده و یا به عبارتی ادبی ترا

حسن تعلیل آوردن علتی ادبی و ادعایی است برای امری، به گونه‌ای که بتواند خواننده را قانع کند. این علت سازی عموماً مبتنی بر تشبیه است و هنر آن زشت یا زیبا نمودن چیزی است. با وجود این حسن تعلیل، واقعی، علمی یا عقلی نیست ولی مخاطب آن را از علت اصلی دلپذیرتر می‌باید.

نکات

در حسن تعلیل باید برای یک پدیده «واقعی و اتفاق افتاده» دلیلی غیرواقعی بیاوریم!

در درک و معنی درست بیت برای پیدا کردن «حسن تعلیل» بیش از پیش مهم و کاربردی است

بار دیگر تأکید می‌کنیم، هر دلیلی باعث ایجاد حسن تعلیل نمی‌شود! دلیل باید خیال انگیز، شاعرانه و غیر واقعی باشد

در حسن تعلیل پیدا کردن «اتفاق واقعی» و همچنین «ادات تعلیل» مبتواند در رسیدن به پاسخ ما را کمک کند.

مثال‌ها

پسته دهن بسته از آن بود که ندارد چربی و شیرینی زبان که تو داردی (فاجع ۱۵)

شاعر دلیلی شاعرانه و فیال انگیز برای «بسته بودن بسته» آورده است.

از آن دلبستگی دارد دل ما با سر زلفش که هر تاری ز گیسویش رگی با جان ما دارد (تهریب ۹۱)

شاعر علیتی شاعرانه برای «سلیمانی دل عاشق به زلف معاشق» آورده است. تارگیسوی معشوق با جان عاشق وصل و پیوندی دارد

در وداع شب همانا خون گریست روی خون آلد ز آن بنمود صبح (انسانی ۱۱)

شاعر دلیلی شاعرانه و فیال انگیز برای «سرخ رنگ بودن آسمان در اوایل صبح» آورده است. و آن هم فون گریه کردن در وداع شب است.

عجب نیست از خاک اگر گل شکفت که چندین گل اندام در خاک خفت (فاجع ۱۵)

شاعر دلیلی شاعرانه و فیال انگیز برای «شکفتن گل از فاک» آورده است. و آن هم مدفن شدن زیبارویان در فاک است.

سیل در هامون، صدا در کوه، می دانی چه بود؟ از غم من کوه می نالید و هامون می گریست (هنر ۹۳)

شاعر دلیلی شاعرانه و فیال انگیز برای «صدرا در کوه و سیل در دشت» آورده است. و آن هم تالین و همدردی با شاعر است.

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ایهام تناسب.....

از دردن واژه یا عبارتی با حداقل دو معنی که یک معنی آن پذیرفتی و قابل قبول است اما معنی دیگر فقط با برخی دیگر از اجزاء کلام تناسب دارد ولی پذیرفتی نیست. بینید:

زهه سازی خوش نمی سازد مگر عودش بسوخت

کس ندارد ذوق مستی می گساران را چه شد؟ (اسنای ۸۶)

عو: (ا) نوعی ساز قابل قبول (۲) پوپ سوختی فوش بوسنی (ب) تابعی ساز با سوختن) غیر قابل قبول

جای خنده است سخن گفتن شیرین پیشت

که آب شیرین چو بخندی برود از شکرت (ریاضی ۹۸)

شکر: (ا) شکر قابل قبول (۲) همسر فسر و پرور (تناسب با شیرین) غیر قابل قبول

نکات.....

در ایهام تناسب دو کار باید انجام دهیم:

(ا) شناسایی واژه ایهام ساز

(۳) تشخیص تناسب است!

منظور از تناسب همان «مراعات نظری» است!

تفاوت ایهام و ایهام تناسب: در ایهام، هر دو معنی قابل قبول و

پذیرفتی است اما در ایهام تناسب فقط یکی از معنی قابل قبول است

ایهام و ایهام تناسب دو آرایه‌ی جدا هستند و نباید آنها را زیر مجموعه هم بگیریم! «کدام گزینه ایهام ندارد؟» یعنی گزینه‌ای که فقط ایهام ندارد! نه «ایهام و ایهام تناسب»

مثال‌ها.....

چرا ملامت خواجه کنی که چون فرهاد

به پای دوست درافکند جان شیرین را؟ (تهریب ۹۳)

(شیرین: (ا) لزت بشش قابل قبول (۲) معشوقه فسرو (تناسب با فرهاد) غیر قابل قبول

آنچه می دانند ماتم تن پرستان، سور ماست

دار، نخل دیگران و رایت منصور ماست (ریاضی ۹۴)

منصور: (ا) پیروز قابل قبول (۲) مسین بن منصور (تناسب با در) غ ق ق

روی خوبت آیتی از لطف بر ما کشف کرد

زان زمان جز لطف و خوبی نیست در تفسیر ما (حافظ)

آیت: (ا) نشانه قابل قبول (۲) آیه قرآن (تناسب با تفسیر) غ ق ق

آخر ای مطرب از این پرده عشاق بگرد

چند گویی که مرا پرده به چنگ تو در بد (سعید)

عشاق: (ا) عاشقان قابل قبول (۲) اصطلاح موسیقی (تناسب با پنگ و مطرب) غ ق ق

ادبیات به سبک امید میران

معنی	معنی	واژه
حسین بن منصور حلاج	پیروز	منصور
خورشید	مهر	
سیاه	سود	
خنده کننده	پادشاه ماردوس فرزند	ضحاک
تیر کمان	سیاره عطارد	تیر
نام مهره‌ای در شترنج	فیل	پیل
لقب حضرت ابراهیم (ع)	دولت	خلیل
ساخت و خاموش	تخلص مولانا	خموش
پادشاه	تخلص محمدحسین بهشت	شهریار
نام شاعر	مجموعه‌ای از ستارگان	پروین
ساخه!	تخلص هوش‌نگ ابتهاج	سایه
تیر	ترس	سهم
درخت	بهره	
ابزار اعدام	دار	
کتابی از ابن سینا	قانون!	قانون
فعل از «دادن»	عدل	داد
میانه لشکر	دل	قلب
نام شاعر	ارزشمند	بهایی
مشاهده کننده	شاهد	
غمگین و افسرده	یخ زده، منجمد	فسرده
بی اطلاع	بی خبر	
بیماری روحی	گرمه	عقده
نام شاعر	نگه دارنده	حافظ
دودبی، احوال	سمت چپ	چپ
دیوانه	لقب قیس بنی عامر	مجنون
بادیه پیما	شراب نورد	
تاب	تاب و توان	تاب
پایان	بس، کافی	تمام
بی وزن، سبک	بدون وزن عروضی	بی وزن
نوعی نیزه کوچک	اجر خام	خشتش
اثر کردن	شعله ور شدن آتش	درگرفتن
حیوان اهلی، مقابله دد	تله	دام
نغمه و آهنگ	طریق	راه
از نوهای موسیقی	شکسته شده	شکسته
قالب شعری	سفید	سفید

معنی	معنی	واژه
تیردان	آینین و مذهب	کیش
حرف ربط	چه کسی	که
ذات و سرشت	قرار داد	نهاد
بانگ و آواز	دست‌ها	دستان
فعل از مصدر «هشتمن»	مکروهیه	بهشت
مهره‌ای در شترنج	مقابله سواره	پیاده
دور از تو باشد	در هجران تو	دور از تو
زدن	نوازش کردن	نواختن
باقی مانده	ماندگار	باقی
شیاطین	دفتر شعر	دیوان
نوعی چراغ	نام گل	لاله
گشوده	دوباره	باز
نام کشوری	پرندۀ شکاری	چین
نام اثری از سنایی	باغ	حدیقه
نام پادشاهی (داریوش)	ثروتمند	دارا
حسین بن منصور حلاج	پنبه زن	حلاج
خسروپریوز	پادشاه	خسرو
مکر و حیله	لقب زال	دستان
کسی که دور را نگاه می‌کند	عاقبت نگر	دور انديش
درست و صحیح	سمت راست	راست
نام مهره‌ای در شترنج	روی، چهره	دخ
شراب	شادمانی	راح
نوعی ساز	رودخانه	رود
چهره	مقابله زیر	روی
نام پدر رستم	زاد	زاد
ماده‌ای شیرین	شکر	
شمسم تبریزی	شمسم	
هیجان	مزه شور	شور
معشوق خسرو و فرهاد	مزه شیرین	شیرین
چشم	عین	
لایق و سزاوار	قابل کننده	قابل
ساحل و کنار	آغوش	کنار
کنار، لبه	لب	لب
سی روز	ماه	ماه

بحث: آرایه‌های ادبی

معنی	معنی	واژه
اطاعت	دیده، نظر	چشم
چه زمانی؟	پادشاه	کی
۱۰۰	بلبل	هزار
توان بینایی	طرف، جهت	سو
نوعی ساز	بنجه، دست	چنگ
چو سوختنی خوش بو	نوعی ساز	عود
نیشکر	نیشکر	نی
نوعی ساز	ضربه	ضرب
دیوان شعر	کشته	سفینه
بیچاره	بی صدا	بینوا
گیاهی تلخ	شکیبایی	صبر
قصرها	نقص و کاستی، کوتاهی	قصور
شنا	شناخته شده	آشنا
دیده شده	چشم، نظر	دیده
شگفت انگیز و عجیب	بیگانه و بی کس	غريب
نوعی حیوان	قیر	گور
کاسه بزرگ	صرحا	بادیه
یک روز	رزو و روزی	روزی
یک ماه	ماه حیوانی آبزی	ماهی
مشغول	نمایم	سرگرم
فرق سر	تفاوت	فرق
اعتبار	نامانی	خطر
یک لنگه از بار، محموله	مقابل فراخ	تنگ
تاریک	رشته	تار
میوہ به	بهتر	به
نام زندانی	نای	نای
نفعه و نوا	قصد	آهنگ
آبرو و رونق	آبا	آب
بن مضارع گفتن	شیء کروی	گوی
قد	مقابل پایین	بالا
یگانه، یکتا، تنها	سطف	طاق
جهنده	جهان	جهان
کمر	وسط، بین	میان
کماندان	فدا، قربانی	قربان
سیارة مشتری	خواهان	مشتری
لقب زیب النساء	محفوی	

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک امید میران

بحث: آرایه‌های ادبی

نکات

پارادوکس معمولاً به **سه شکل** ظاهر می‌شود که ما آنها را به صورت زیر نام گذاری کرده ایم:
(به صورت ترکیب (واضحت و آشکار):
بـدین گوییم زهی خاموش گویا
بدان گوییم زهی گویای خاموش (سنایی)

گویای فاموش
off-on

کسی که وسعت او در جهان نمی‌گنجد
به خانه‌ی دل من آمد است (امین پور)
 مensus اول در کلم (off) و مensus دوم در کلم (on)

(ذاتی و طبیعی):
ز کوی یار می‌آید نسیم باد نوروزی
 از این باد ار مدد خواهی چراغ دل برافروزی (حافظ)
 باد ذات و طبیعت باعث خاموشی چراغ می‌شود اما در اینجا چراغ دل را روشن کرده است

همانطور که در مثال‌های بالا دیدی، ارادوکس میتواند در قالب یک ترکیب اضافی یا وصفی نمایان شود و یا اینکه به صورت جمله یا مفهوم در بیت پراکنده شود. بینید:

گناه شرمگینان را چـو صائب
 زبان بی زبانی عذر خواه است (صائب تبریزی)

زبان بی زبانی
شمع دل را روشنی در وقت خاموشی بود
 راحتی گر هست در خواب فراموشی بود (صائب)

روشنی شمع هنگام خاموشی است.
 پارادوکس را با تضاد اشتباه نگیرید! در **تضاد** دو واژه یا مفهوم متضاد به صورت جدا از هم آمده اند اما در پارادوکس دو مفهوم، **همزمان** به یک پدیده نسبت داده می‌شوند.

مثال‌ها

حاصل ذوق و هنر خون جگر بود مرا
 این هم از بی هنری‌های هنر بود (ریاضی ۱۹)

بی هنری‌های هنر

آتش سردی که بگدازد درون سنگ را
 هو که را بوده است آه سرد، می‌داند که چیست (ریاضی ۱۷)

بی هنری‌های آتش سرد

گاهی واژه‌های متناظراً میتوانند با هم **تناسب** هم داشته باشند.
 گاه در تضاد بین دو فعل مثبت و منفی، پیشوند های منفی ساز از فعل جدا می‌شود! پس وقت کن، بینید:

من امروز نـز بـهـر جـنـگ آـمـدـم
 پی پوش و نام و ننگ آمدم (فردوسی)

نیامدم، آمدم (متضاد)

مثال‌ها
 کلید صبح به دست و سرود عشق به لب
 ز انتهای شب آن شهسوار می‌آید (زبان ۱۸۹)

صبح، شب (متضاد)
 نهد در نار، نور و مهره در مار

دهد از نیش نوش و خیری از خار (انسانی ۱۸۸)

نیش، نوش (متضاد) فیری (در معنای مجازی یعنی هر نوع گل)، قار (متضاد)
 قمری باغ او منم تا بشناسیم بین

DAG جفا به سینه ام طوق وفا به گردانم (انسانی ۱۸۸)

کسی با او نه و او با همه کس
 نـمـانـدـهـ هـیـجـ کـسـ اوـ مـانـدـ وـ بـسـ (انسانی ۱۸۸)

همه، هیج (متضاد) نه (نیست)، است (هزف به قرینه لغتی) (متضاد) کسی با او نیست، او با همه کس است (متضاد)

جان می‌رسد به لب، من شیرین کلام را
 تا حرف تلخی از دهن یار می‌کشم (انسانی ۹۳)

تلخ، شیرین (متضاد)
 سیلاپ ظلم او در و دیوار می‌کند

خود رسم عدل نیست مگر در جهان برف (هنر ۹)

عدل، ظلم (متضاد)

پارادوکس

جمع شدن اضداد را گویند! به عبارتی کامل‌تر، جمع کردن دو صفت یا دو مفهوم متضاد و نسبت دادن همزمان آن به یک پدیده را پارادوکس گویند نامهای دیگر آن «تناقض، متناقض نما» است. بینید:

کـیـ شـودـ اـینـ روـانـ مـنـ سـاـکـنـ
 این چنین ساکن روان که منم (مولوی)

ساکن روان (ساکن و روان دو مقهوم متضاد هم هستند که به صورت همزمان به یک پربره نسبت داره شده اند)

است (پاست، است)، نیست (متضاد)

گاهی واژه‌های متناظراً میتوانند با هم **تناسب** هم داشته باشند.
 برای ایجاد مراعات نظیر (تناسب)، تناسب بین حداقل دو واژه کافی است!

مثال‌ها
 مزرع سبز فلک دیدم و داس مه نو
 یادم از کشته خویش آمد و هنگام درو (حافظ)

مزرع، داس، کشته، درو (مریبوط به کشاورزی)
 ای مفترخ به طالع مسعود خویشن

تأثیر اختران شما نیز بگذرد (سیف فرغانی)
 طالع، افقر (طالع را از روی اختران می‌فهمند) پس با هم تناسب ارزند

بسی تیر و دی ماه و اردیبهشت
 برآید که ما خاک باشیم و خشت (سری)

تیر و دی، اردیبهشت (همگی مریبوط به زمان)؛
 شوداز مهر خموشی دل خاموش گویا

جوش می‌در جگر خُم ز سر بسته بود (ریاضی ۹۱)

می، خُم (همگی مریبوط به می) / گلر، سر، دل (اعفانی بردن انسان)؛
تضاد

آورد دو یا چند واژه در سخن که مفهومی متضاد هم داشته باشند.
 نام دیگر آن «طبقاً» است. بینید:

در نیابد حال پخته هیج خام
 پس سخن کوتاه باید، والسلام (مولوی)

پـقـتـهـ، قـامـ (متضاد)

تضاد ممکن است بین دو «اسم»، دو «صفت»، دو «فعل»، دو «قید»، دو «اسم مصدر» و... باشد.

گاهی تضاد ممکن است خیلی آشکار نباشد و باید دقت بیشتری کنیم. بینید:

زـشـتـ بـایـدـ دـیدـ وـ انـگـارـیدـ خـوبـ
 زـهـرـ بـایـدـ خـورـدـ وـ انـگـارـیدـ قـندـ (مولوی)

زـهـرـ، قـندـ (متضاد)

تضاد های فعلی را خیلی دقت کن! چونگاهی پنهان می‌ماند.

بینید:
 آوج ولت سفله طبعان را دو روزی بیش نیست

خـاـکـ اـگـرـ اـمـرـوـزـ بـرـ چـرـخـ اـسـتـ فـرـدـاـ زـیرـ پـاـسـتـ (مولوی)
 است (پاست، است)، نیست (متضاد)

اغراق

ادعای وجود ویژگی و صفت‌هایی در کسی یا چیزی به اندازه‌ای که بدست آوردن آن ویژگی یا صفت‌ها برای آن کس یا آن چیز به آن اندازه غیر ممکن باشند، دیگر آن «مبالغه» یا «بزرگ نمایی» است! بینید:

بـشـدـ تـیـزـ رـهـامـ بـاـ خـودـ وـ گـبـرـ (فردوسی)
 در مصعـ دـوـمـ اـغـرـاقـ وـافـحـ اـسـتـ کـرـدـ رـزـ بـهـ اـبـرـ آـمـرـنـاـ

کـهـ گـفـتـ بـرـوـ دـسـتـ رـسـتـ بـنـدـ (فردوسی)
 نـبـنـدـ مـرـاـ دـسـتـ چـرـخـ بـلـنـدـ (فردوسی)

نـبـدـ مـرـاـ دـسـتـ پـرـخـ بـلـنـدـ اـغـرـاقـ وـافـحـ اـسـتـ.

نکات

شاعر به کمک اغراق معانی خرد را بزرگ و معانی بزرگ را خرد جلوه می‌دهد.
 اغراق، غیرممکن و محال را به گونه‌ای جلوه میدهد که ممکن به نظر برسد.

نسبت دادن ویژگی‌ها و صفات بیش از حد معمول که در نتیجه «استعاره» یا «تشییه» ایجا شده باشد، نیز «اغراق» محسوب می‌شود.

اغراق مناسب ترین آرایه برای «حماسه» است! البته هر گونه‌های دیگر ادبیات هم اغراق دیده می‌شود.

مثال‌ها

فلک باخت از سهم آن جنگ، رنگ بود سهمگین جنگ شیر و پلنگ (فارسی ۲)

اغراق در شرت مبارزه اگر یک لحظه امشب دیر جنبد سپیده دم جهان در خون نشیند (فارسی ۲)

اغراق در شرت مبارزه ربع از دلم پر خون کنم، خاک دمن گلگون کنم اطلال را جیحون کنم، از آب چشم خویشن (قارچ ۱۵۰)

اغراق در گریستن! آوردن واژه‌های یک مجموعه که باهم تناسب دارند! این تناسب میتواند از نظر جنس، مکان، همراهی، زمان، نوع و... باشد بینید:

ارغوان جام عقیقی به سمن خواهد داد چشم نرگس به شقایق نگران خواهد شد (حافظ)

سمن، ارغوان، نرگس، شقایق (مجموعه گیاهی)

نشیر و کپی آزاد!

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

دوش از در میخانه کشیدند به دوشم
تا روز جزا مست ز کیفیت دوشم (انسانی ۸۸)

دوش: روزگر شته / دوش: کتف (جناس ۳۴)

ایا غزال سرای و غزل سرای بدیع

بگیر چنگ به چنگ اندر و غزل بسرای (انسانی ۸۸)

پنگ: از آلات وسیقی / پنگ: دست (جناس ۳۴)

بس مرا منت از استاد بود

که به تعلیم من استاد استاد (زبان ۱۵)

استاد - استاد (جناس ناقص)

گفت استاد مبر درس از یاد

یاد باد آن چه به من گفت استاد (انسانی ۸۸)

یاد-یاد (جناس ناقص)

واج آرایی

تکرار چندین و چند باره‌ی یک واج به صورتی گوش نواز باشد و در

موسیقی کلام تاثیر بگذارد. بینید:

خیزید و خز آرید که هنگام خزان است

باد خنک از جانب خوارزم وزان است (منوچهری)

تکرار صامت های «خ»، «ز» و «منوت»!

نکات

واج آرایی هم میتواند ناشی از تکرار صوت و یا در صامت ایجاد

شود. که واج آرایی ناشی از تکرار صامت هنری تری و البته محسوس‌تر از واج آرایی ناشی از تکرار صوت‌ها است.

کاهی در واج آرایی شاعر میخواهد با تکرار صامت یا صوتی خاص،

صفنه و یا تصویری را برای مخاطب تداعی کند. مثلاً در همین بیت بالا

شاعر صدا و صحنۀ خرد شدن برگ‌های پایی زی را برای مخاطب تداعی و مجسم کرده است.

واج آرایی ناشی از تکرار صوت کوتاه «ـ» از قلم نیفتند!

من خاکِ کف پای سگِ کوی تو هستم

کو آن که کف پای سگ کوی تو باشد

در واج آرایی هم «تکرار» و هم «گوش نوازی» باید مورد توجه قرار گیرد.

مثال‌ها

آن ابرُ دُربار ز دِریا که برآید

پر کرده ز در و درم و دانه دهان را

رسم عاشق‌کشی و شیوه شهر آشوبی

جامه‌ای بود که بر قامت او دوخته بود

ادبیات به سبک امید میران

جناس.....

واژه‌هایی هم جنس که گاهی فقط در معنی و گاهی در ظاهر هم متفاوت اند. بینید:

همی باد شرم آمد از رنگ اوی

یار - بار

نکات

جناس به طور کلی به دو نوع تقسیم می‌شود:

(همسان) (تام): دو واژه از نظر ظاهري کامل‌اً يکسان اما از نظر معنائي متفاوت. بینید:

گر چین سر زلف تو مشاطه گشайд

عطار به یک جو نخرد نافه‌ی چین را (ریاضی ۸۸)

پین‌اشکن پیچ و تاب / پین‌کشور پین

(ناهمسان) (ناقص): اختلاف فقط در یک حرف یا یک حرکت. بینید:

خاص خواندهزار و یک نامش

عام داند هزار و یک دامش (سنایی)

نم - عام - دام (اختلاف در یک حرف)

ای گدایان خرابات خدا یارد شماست

چشم انعام مدارید ز آنعامی چند (حافظ)

انعام - آنعام (اختلاف در یک حرف)

برای پاسخ گویی به سوالات جناس تام باید جدولی را که در قسمت ایهام آورده شده است را خوب بلد باشید!

در آخر مصرع‌ها و از کان تکرای اکر معنی یکسان داشته باشد

باشدند (دیف) ولی اکر معنی متفاوت به هند (قافیه) اند! به عبارتی

دیگر دیف‌ها نمی‌توانند جناس تام باشند!

شاخ و برگ‌ها تاثیری در جناس ندارند! به عبارتی علائم جمع،

ی) نکره، ضمایر متصل و .... در جناس بی تاثیرند و باید حذف شوند

شب شد ز تار طرّه تو روز روشنم ← تار: رشته مو / تار: تاریک

روزی به دیدن شب تارم نیامدی (فروغی بسطامی)

مثال‌ها

برو ای سپر ز پیشم که به جان رسید پیکان

بنگدار تا بینم که که می‌زند به تیرم (سعده)

(له) (او۲): هرف ربط اکه (۳)، په کسی؟ (جناس ۳۴)

منگر که شه و میری، بنگ که همی میری

در زیر یکی توده، رو «کم ترکوا» برخوان (انسانی ۸۸)

میری: امیر هستی / میری: بمیری (جناس ۳۴)

بحث: آرایه‌های ادبی

به یاد کاکل پرتاب و زلف پر جنبش

دل من است که هم جمع و هم پریشان است (قارچ ۱۸۵)

هم جمع و هم پریشان

به یاد کاکل پرتاب و زلف پر جنبش

هم جمع و هم پریشان

ز بندگی شما صد هزارم آزادی است

که سلطنت کند آن کاو بود گدای شما (قارچ ۹۵)

گلرا سلطنت کندا

خامشی از کرده‌های بد به فریادم رسید

بی زبانی ها زبان عذرخواهی شد مرا (قارچ ۹۵)

بی زبانی زبان عذرخواهی شد

دعوی هستی در این میدان دلیل نیتی است

هر که فانی می‌شود موجودمی دانیم ما (قارچ ۹۵)

قصص دوم اکمالاً واضح است که پارادوکس دارد

همه اسباب پریشانی ما جمع آمد

تا ز مجموعه آن زلف پریشان شده ایم (هنر ۱۷)

مجموعه زلف پریشان

گویایی سکوت و بی تایی درنگ

تمکین بی قراری ام و بی قرار هیچ (هنر ۱۷)

گویایی سکوت

بی قیمتی ما ز گران مایگی ماست

کاین چرخ فرومایه ندارد ثمن ما (زنگ ۱۷)

بی قیمتی از گران مایگی

در ره رستگاری در افکندگی است

که خورشید، جمع از پراکندگی است (زنگ ۹۲)

رسکاری در عین افکنگی / جمع بودن اپراکنگی

در ره عشق مسلمان نتوان گفت او را

که به کفر سر زلف نبود ایمانش (زنگ ۹۲)

ایمان راشن به کفر که موبب مسلمانی هم باشدرا

عجب مدار که در عین درد خاموشم

که درد یار پری چهره عین درمان است (ریاضی ۱۶)

درمان بودن در راه

از آن زمان که زمین بوس آستان توانم

سر ملوک جهان جمله بر زمین من است (ریاضی ۱۶)

فرمانروایی در عین زمین بوس بودن

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک آمید میران

بحث: آرایه‌های ادبی

ا: گزینه ۱) وجه شبه: به پیچ و تاب افتادن هزاران ناله داشتن؛ وجه شبه ۴) وجه شبه: مشهور بودن در وفای عشق (المصرع اول) وجه شبه: شب نشین کوی سربازان و رندان بودن (المصرع دوم) **ب:** گزینه ۲) تشییه: سخ نگفتن تو ماند سخ نگفتن شیرین و بهتر از آن است. (به این گونه تشییه‌های که در آن ها، مشبه بر مشبه به برتری داده می‌شود، تفضیل یا مُرجح می‌گویند) ایهام: شیرین (شاهزاده ارمی - مزه شیرین) استعاره: شکر استعاره از لب ایهام تناسب: شکر (شیرین - همسر خسرو پروز که با شیرین تناسب دارد) **ج:** گزینه ۳) استعاره: جگر خم (تشییص) تنافق: از مهر خموشی، گویا شدن

تشییه: مهر خموشی تناسب: می و خُم مجاز: دلمجاً وجود اسلوب معادله: المصراع دوم مثل و مصادقی برای مصراع اول است و هر دو مصراع استقلال نحوی و معنایی دارند. **د:** گزینه ۴) استعاره: الف دل قصد فرستادن جان را دارد تشییه: چو گویی پارادوکس: به آزادگی گرفتاری بودن حسن تعلیل: علت پراکندگی و آشفتگی زلف، آگاه شدن از دل شوریده و بی تاب شاعر است. **ه:** گزینه ۵) سه تشییه: بهشتی رخ / طبیعی قد/ خورشید لقا ۶) یک تشییه: طاق ابرو **و:** ۷) دو تشییه: تو مهر درخشند / من ذرّه محاج **چ:** چهار تشییه: شیرین روش / من مثل مجنوں / شیرین منش / من مثل فرهاد **ج:** گزینه ۸) ایهام: بوجایه- آزو) تشییه: چو غنچه جناس: کوی - بوی کنایه: پرده درین کنایه از آشکار ساختن **د:** گزینه ۹) استعاره: دل بستن لاله **ب:** حسن تعلیل: علت تعلق و دلبستگی دل عاشق به زلف معشوق این است که تار گیسوی معشوق با جان عاشق وصل و پیوندی دارد مراتعات نظیر: زلف، تار و گیسو **س:** حس آمیزی: شنیدن بو مجاز: خاک مجاز از قبر **ت:** تنافق: توانایی در ناتوانی! استعاره: سرافرازی کردن زلف **ک:** گزینه ۱۰) جناس: ب کوی، بیوی **ث:** تشییص الف: حجالت کشیدن درخت سرو مجاز: خط مجاز از فرمان تضاد **ج:** ستادم (ایستادم)، نشستم **ه:** گزینه ۱۱) تشییه فشرده ندارد **و:** گسترد (من با زلف چو چوگان تو گویی نمی‌زنم) فشرده یا همان اضافه تشییه (گویی دل) **ز:** تشییه فشرده ندارد **د:** گزینه ۱۲) استعاره گسترد ندارد **ب:** گزینه ۱۳) استعاره: خورشید استعاره از چهره نورانی معشوق تشییص: آب آتش (آبروی آتش) تلمیح: اشاره به داستان چشمۀ آب حیات تضاد آب آتش **ج:** گزینه ۱۴) حسن تعلیل: ندارد جناس: پیمانه و پیمان **ب:** حالت (وضع- ذوق) **ج:** چمن و سمن **س:** حس آمیزی: ندارد **پ:** پارادوکس: جمعیت اگر خواهی، پریشان باش مجاز: طرۀ مجاز از زلف **ک:** گزینه ۱۵) اسلوب معادله: د مصراع دوم مثلی برای مصراع اول است و مصراع ها استقلال نحوی و معنایی دارند **ت:** تلمیح: اشاره به داستان آب حیات و زندگی جاوید دارد **ش:** اشاره به الف وصل مثل هجران است حس آمیزی: چ نگاه تلخ **و:** گزینه ۱۶) تلمیح: باور قدمای بر تأثیر چرخ در دولت و نکبت سرنوشت آدمیان اشاره شده است **ت:** تضمین: شاعر مصراع دوم را از حافظه تضمین کرده است (آوردن مصراع، بیت یا قسمتی از شعر و نثر شاعر دیگر را تضمین می‌گویند) **ح:** حسن تعلیل: شاعر (شهریار) علت تخلص نداشتن شعرش را مانع روزگار میداند، چون معتقد است که چرخ پیش از این، سکه دولت (تخلص) را به نام او زده و **آ:** گزینه ۱۷) آرایه‌های بیت زیر، کدام اند؟ «ساز هستی غیر آهنگ عدم چیزی نداشت / هر نوایی را که وادیدم خموشی می سرود» **ش:** ایهام، ایهام، تضاد، حسن تعلیل **س:** تشبیه، ایهام، پارادوکس، حس آمیزی **د:** استعاره، ایهام تناسب، اغراق، ایهام تناسب، جناس، حس آمیزی **آ:** آنگ (نوا- قصد) پارادوکس: هر نوایی را که وادیدم خموشی می سرود **س:** آمیزی: دیدن نوا

۸- ترتیب آرایه‌های جناس، تشخیص، مجاز، تضاد، تضاد در کدام ایيات است؟ **الف:** پیش رفتار تو پا بر نگرفت از خجلت / سرو سرکش که به ناز از قد و قامت برخاست **ب:** ای نسیم کوی معشوق این چه باد خرم است / تا کجا بودی که جانم تازه می‌گردد به بُوی **ج:** بی دیدن خرامش سر کوچه ها ستادم / بی جلوه جمالش در خانه ها نشستم **د:** چگونه از خط حکم تو سر بگردانم / که من مطیع و حکم تو پیش بندۀ مطاع **۱)** الف، ب، د، ج **۲)** ب، الف، ج **۳)** ب، الف، د **۴)** د، ب، ج، الف

۹- در کدام بیت، هر دو تشییه گسترد و فشرده وجود دارد؟ **۱)** هر که از مهر تو چون ذرّه شود سرگردان / دورش از روی چو خورشید درخشنان مگذار **۲)** من که با زلف چو چوگان تو گویی نزنم / بیش از این گویی دلم در خم چوگان مگذار **۳)** چند چون مرغ کنی سوی گلستان پروا / راه آمد شد بستان به صبا باز گذار **۴)** تو که یک ذرّه نداری خبر از آتش مهر / ذرّه بی سر و پا را به هوا باز گذار

انسانی ۹۸

ریاضی ۹۸

که آب شیرین چو بخندی برود از شکرت»

۱) تشییه، ایهام، مجاز، حسن تعلیل
۲) تشییه، ایهام، استعاره، تلمیح، تنافق
۳) تشییه، ایهام، استعاره، ایهام تناسب

جوش می در جگر خبم ز سر بسته بود»

۴) تشییه، مراعات نظریر **۵)** مجاز، اسلوب معادله **۶)** ترتیب آرایه‌های «استعاره، تشییه، پارادوکس و حسن تعلیل» در ایات زیر کام است؟ **الف:** دلم به پیش تو می خواست جان فرستادن / ولی کیوترا جان را نبود قوت بال **ب:** از میوه گر چه در این بوستان سبکباریم / همان چو سرو به آزادگی گرفتاریم **ج:** مگر ای زلف ز حال دلم آگه شده ای / پراکنده و شوریده و سرگردانی **د:** خواهم اندر پایش افتادن چو گوی / که ور به چوگانم زند هیچش مگوی **۱)** ایهام، حس آمیزی **۲)** استعاره، تنافق **۳)** ایهام، حس آمیزی **۴)** استعاره، تلمیح، پارادوکس **۵)** تعداد تشییه‌های کدام بیت، بیشتر است؟ **۱)** ای بهشتی رخ طبیعی قد خورشید لقا / بشنو این بیت خوش از خسرو جاوید لقا **۲)** از طاق ابروانت وز تار گیسوانت / هم خسته کمانیم هم بسته کمندیم **۳)** تو مهر درخشند و من ذرّه محتاج / تو خانه فروزنده و من خانه به دوشم **۴)** گاهی از جلوه شیرین روشنی مجنوں / گاهی از خنده شیرین منشی فرهادم **۶-** آرایه‌های بیت زیر کدام اند؟ **۱)** چو غنچه بر سرم از کوی او گذشت نسیمی **۲)** که پرده بر دل خونین به بیو او بدریدم « **۳)** ایهام، مجاز، تلمیح، تضاد **۴)** کنایه، تشییه، جناس، کنایه **۵)** مجاز، ایهام، مراعات نظریر، حس آمیزی **۷-** آرایه‌های مقابل همه ایيات تمامًا درست است؛ به جز: **۱)** الله، دل در دم جان بخش سحر می بندد / غنچه جان پیشکش باد صبا می آرد (استعاره، اسلوب معادله) **۲)** از آن دلستگی دارد دل ما با سر زلفش / که هرتاری زگیسویش رگی با جان مادراد (حسن تعلیل، مراعات نظریر) **۳)** به روز حسر چو بیو تو بشنوید خواجو / ز خاک مست برون افتاد و کفن بدرد (حس آمیزی، مجاز) **۴)** چنان کاندر پریشانی سرافرازی کند زلفش / توانایی چشم ساحرش در ناتوانی بود (تنافق، استعاره)

«آب آتش می برد خورشید شب پوش شما می رود آب حیات از چشمۀ نوش شما»

۱) استعاره، تشخیص، تلمیح، تضاد **۲)** مجاز، جناس تام، تضاد، تلمیح **۳)** ایهام، استعاره، جناس تام، پارادوکس **۴)** مجاز، ایهام، تشخیص، پارادوکس

۱۱- هر دو آرایه مقابله کدام بیت، درست است؟

۱) پیمانه حیاتم پر شد فغان که نتوان / پیمان از او گرفتن پیوند از او بربیند (حسن تعلیل- جناس) **۲)** برخیز تا به پای شود روز رستخیز / وانگه بین شهید غم در چه حالت است (تلمیح- ایهام) **۳)** شد چمن انجمن از بیو خوشش پنداری / که سمن در بغل و گل به گریبان دارد (جناس، حس آمیزی) **۴)** اسباب پریشانی جمع است برای من / جمعیت اگر خواهی زان طرۀ پریشان باش (پارادوکس، مجاز)

۱۲- آرایه‌های «اسلوب معادله، تلمیح، تشییه، حس آمیزی» در کدام ایيات است؟ **الف:** هجران است اگر دل ها ز یکدیگر جداست / هجر باشد وصل اگر دل ها به هم پیوسته است **ب:** آبی که زندگانی جاوید می دهد / دارد اگر وجود، شراب شبانه است **ج:** نیست پروا عاشقان را از نگاه تلخ یار / دود خشک شمع ریحان تر پروانه است **د:** از تهی مغزی است امید گشاد از ماه عید / ناخن تنها برای پشت سر خاریدن است

۱) ج، ب، الف، د **۲)** ج، ب، د، الف **۳)** د، ب، الف، ج **۴)** د، ج، ب، الف

۱۳- کدام بیت، دارای «تلمیح، تضمین و حسن تعلیل» است؟ **۱)** نیازی نیست با شعرم تخلص خواجه خود فرمود / که چرخ، این سکه دولت به نام شهریاران زد **۲)** شهر ری خالی شد از مهر و محبت خواجه گفت / مهریانی کی سرآمد شهریاران را چه شد **۳)** نگین ملک سلیمان چراغ عرض خداست / گرش نه حلقه برانگشت اهرمن باشد **۴)** لاله چون تاج فریدون بدرخشد کز کوه / پرچم کاوه نوروز پدیدار آمد

۱۴- آرایه‌های بیت زیر، کدام اند؟ «ساز هستی غیر آهنگ عدم چیزی نداشت / هر نوایی را که وادیدم خموشی می سرود» **۱)** استعاره، تضاد، ایهام، تعلیل **۲)** تشبیه، ایهام، پارادوکس، کنایه، حسن تعلیل **۳)** تشبیه، ایهام، اغراق، ایهام تناسب، جناس، حس آمیزی

تجربی ۹۸

که پرده بر دل خونین به بیو او بدریدم «

۱) ای بهشتی رخ طبیعی قد خورشید لقا / بشنو این بیت خوش از خسرو جاوید لقا **۲)** از طاق ابروانت وز تار گیسوانت / هم خسته کمانیم هم بسته کمندیم **۳)** تو مهر درخشند و من ذرّه محتاج / تو خانه فروزنده و من خانه به دوشم **۴)** گاهی از جلوه شیرین روشنی مجنوں / گاهی از خنده شیرین منشی فرهادم **۶-** آرایه‌های بیت زیر کدام اند؟ **۱)** چو غنچه بر سرم از کوی او گذشت نسیمی **۲)** که پرده بر دل خونین به بیو او بدریدم « **۳)** ایهام، مجاز، تلمیح، تضاد **۴)** کنایه، تشییه، جناس، کنایه **۵)** مجاز، ایهام، مراعات نظریر، حس آمیزی **۷-** آرایه‌های مقابل همه ایيات تمامًا درست است؛ به جز: **۱)** الله، دل در دم جان بخش سحر می بندد / غنچه جان پیشکش باد صبا می آرد (استعاره، اسلوب معادله) **۲)** از آن دلستگی دارد دل ما با سر زلفش / که هرتاری زگیسویش رگی با جان مادراد (حسن تعلیل، مراعات نظریر) **۳)** به روز حسر چو بیو تو بشنوید خواجو / ز خاک مست برون افتاد و کفن بدرد (حس آمیزی، مجاز) **۴)** چنان کاندر پریشانی سرافرازی کند زلفش / توانایی چشم ساحرش در ناتوانی بود (تنافق، استعاره)

۱۵- آرایه‌های بیت زیر، کدام اند؟ «ساز هستی غیر آهنگ عدم چیزی نداشت / هر نوایی را که وادیدم خموشی می سرود» **۱)** استعاره، تضاد، ایهام، تعلیل **۲)** تشبیه، ایهام، پارادوکس، کنایه، حسن تعلیل **۳)** تشبیه، ایهام، اغراق، ایهام تناسب، جناس، حس آمیزی

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک امید میران

بحث: آرایه‌های ادبی

اهمالی ۹۹

۲۱- آرایه‌های مقابل کدام بیت درست است؟

۱) دامن شادی چو غم آسان نمی‌آید به دست / پسته را خون می‌شود دل تالی خندان کند
۲) از نرگس بیمار بود تازگی حسن / معموری آفاق ز دل های خراب است(تشبیه، مجاز)

۳) از لعل تو گر یا بام انگشت‌تری زنهار / صد ملک سلیمانم در زیر نگین باشد (ایهام- کنایه)

۴) از زخم زبان نیست گزیر اهل رقم را / بی چاک که دیده است گریبان قلم را (استعاره- تشبیه)

۵) نظری نیست، به حال منت ای ماه چرا؟ / سایه برداشت ز من مهر تو ناگاه چرا؟ (ایهام- تشخیص)

۶) آرایه‌های بیت زیر، کدام است؟

۷) «به هر موجی زبان بازی مکن چون خار و خس صائب/ که خاموشی صدف را مخزن اسرار می‌سازد»

۸) کنایه- مجاز- استعاره- حسن تعلیل

۹) تشنیخ- تشبیه- استعاره- حسن تعلیل

۱۰) ترتیب آرایه‌های «پارادوکس، ایهام تناسب، مجاز، جناس تام» در کدام گزینه درست است؟

۱۱) (الف) دولت خواهی، مده ز کف دامن فقر/ کز دولت فقر شد هما، شاه نشان

۱۲) (ب) زین روی که مه به شب بود روز رهی / شب گشت در آرزوی روی چو مهت

۱۳) (ج) زاهد شراب کوثر و خافظ پیاله خواست / تا در میانه خواسته‌ی کردگار چیست

۱۴) (د) سرسبزی خطش سرسبزی خلق است / شور لب لعلش همه شیرینی جان است

۱۵) (۱) الف- ب- ج- د- (۲) د- الف- ج- ب- (۳) الف- د- ج- ب- (۴) الف- ج- د- ب-

۱۶) آرایه‌های بیت «سوختم از آتش دل در میان موج اشک / شور بختی بین که در آغوش دریا

۱۷) سوختم» کدام اند؟

۱۸) (۱) متناقض نما- کنایه- مجاز

۱۹) (۲) حسن تعلیل- تشخیص- واج آرایی

۲۰) (۳) متناقض نما- استعاره- حسن آمیزی

۲۱) آرایه‌های مقابل کدام گزینه نادرست ذکر شده است؟

۲۲) (۱) (جهاد زره استوار الهی است که آسیب نبیند و سپر محکم اوست که تیر در آن ننشینند.

۲۳) (۲) (تشبیه، سجع، تناسب)

۲۴) (۳) (دل او در پرده‌های گمراهی نهان و حق از او روی گردان، به خواری محکوم واژ عدالت محروم

۲۵) (۴) (جناس ، تشبیه، سجع)

۲۶) (۳) (سراچه‌ی ذهنم آمس می‌کرد و پس از خواندن سعدی، از خانه خاله‌ام به خانه‌ی خودمان باز می‌گشت)

۲۷) (۴) (مجاز، تشبیه، استعاره)

۲۸) (۱) (شب کویر، این موجود آسمانی که مردم شهر نمی‌شناسند. آن چه می‌شناسند شب دیگری

۲۹) (۲) (است؛ شبی است که از بامداد آغاز می‌شود (پارادوکس، تشبیه، تضاد)

۳۰) (۳) (در کدام گزینه به آرایه‌های بیت زیر اشاره شده است؟

۳۱) (۴) (نظر به دانه‌ی خال بتان چین چه کنم)

۳۲) (۱) (مرا چو چین سر زلف تو به دام آورد)

۳۳) (۲) (حسن تعلیل- استعاره- جناس تام- تناسب)

۳۴) (۳) (حس آمیزی- تناسب- استعاره- جناس تام- تشخیص)

۳۵) (۴) (استعاره- ایهام- جناس تام- تضاد)

۳۶) (۱) (ب، ج، الف، د)

۳۷) (۲) (ب، ج، الف، د)

۳۸) (۳) (د، ج، ب، ه، الف، ج)

۳۹) (۴) (د، ه، الف، ب، د)

۱۵) آرایه‌های مقابل همه ابیات تماماً درست است، به جز:

۱) این عالم پرشور که آرام ندارد/ از دامن صحرای تو یک موج سراب است(تشبیه، مجاز)

۲) از نرگس بیمار بود تازگی حسن/ معموری آفاق ز دل های خراب است(تناقض، استعاره)

۳) در دل فکند شور جزا گریه تلخش/ از آتش رخسار تو هر دل که کباب است(حس آمیزی، ایهام تناسب)

۴) مجنون چه کند مست نگردد، که در این دشت/ هر موج سرابی که بود موج شراب است(تلمیح، جناس)

۱۶) ترتیب ابیات به لحاظ داشتن آرایه‌های «مجاز، تشبیه، استعاره، ایهام تناسب و تلمیح» کدام است؟

۱) گر بدین شیوه کند چشم تو مردم را مست/ نتوان گفت که در دور تو هشیاری هست

۲) جان صوفی نشد از جام کدورت صافی/ تا نشد در تن خم خانه چو دردی به نشست

۳) می به هشیار ده ای ساقی مجلس که مرا/ نشئه ای هست هنوز از می باقی است

۴) خوردم از دست تو جامی که جهان جرعة اوست/ هر که زین دست خوردم برود زود ز دست

۵) (۱) ج، الف، د، ب، ه، الف، ب، د

۶) (۲) ج، ب، ه، الف، د

۷) (۳) ج، ب، ه، الف، د

۸) (۴) ج، ب، ه، الف، د

۱۷) آرایه‌های بیت زیر، کدام اند؟

۱) شکرت شور جهانی و جهانی مشتاق

۲) (۱) استعاره، ایهام، تضاد، مراعات نظیر

۳) (۲) تشبیه، ایهام تناسب، جناس تام، تضاد

۱۸) آرایه‌های بیت زیر کدام اند؟

۱) بی برگی ما برگ نشاط است چمن را

۲) (۱) تشبیه، استعاره، پارادوکس، مجاز

۳) (۲) استعاره، تضاد، کنایه، اسلوب معادله، مجاز

۱۹) آرایه‌های مقابل کدام بیت، «هر دو» درست است؟

۱) بر آستان یارم برد آسمان غبارم/ بالا گرفت کارم در منتهای پستی(پارادوکس، مجاز)

۲) سکندروار در ظلمت بسی لب تشنیه گردیدم/ که جام باده شد سرچشمۀ آب بقای من(تلمیح، استعاره)

۳) آن لب رنگین سخن بی خواست گویا می‌شود/ غنچه چون افتاد بازیگوش خود وا می‌شود(حس آمیزی، تشخیص)

۴) چون به چهره بفشنایی، چین زلف مشک افسان/ کس به هیچ نستاند، بار نافه چین را(جناس تام، حسن تعلیل)

۱۲) ترتیب ابیات به لحاظ داشتن آرایه‌های «مجاز، حسن تعلیل، حسن آمیزی، استعاره و ایهام»؟

۱) (الف) چو چشمۀ خضریار شعر من روان افزایست/ عجب مدار که آن عین آب حیوان است

۲) (ب) گل امید من آن روز رنگ می‌گیرد/ که بشنوم ز لب لعل یار بوی شراب

۳) (ج) مردم دریا نیندیشد ز طوفان زان سبب/ مردم چشمۀ فرو برد است دائم سر در آب

۴) (د) سر پابوس تو دارم من و هیهات کجا/ نه چنان پایه چنین بی سروپایی برسد

۵) (ه) فشاند سنبل و چون گل ز غنچه رخ بنمود/ کشید قامت و چون سرو در چمن بنشست

۶) (۱) ب، ج، الف، د

۷) (۲) ب، ج، الف، د

۸) (۳) د، ج، ب، ه، الف، ج

۹) (۴) د، ه، الف، ب، د

از سری پوسترهاي جمع‌بندی

ادبیات به سبک آمید میران

بحث: آرایه‌های ادبی

۴۷- آرایه‌های گزینه^۳ جناس: ج شاهی - شاهین ایهام: ه دورازتو(در فراق تو-از تو دور باد)

استعاره: ب زمام کار(اضافه‌ی استعاری) حسن تعلیل: الف دلیل قرمز بودن لاله، حسادت

بیان شده است! حس آمیزی: د زندگانی تلح^۴ ۴۸- آرایه^۴ جناس: تنگ و خنگاستعاره: عنان باد(اضافه‌ی استعاری)^۲ مجاز: سر مجاز از قصد واندیشه / ایهام: بو(را)یخهامید و آزو^۳ استعاره: دل شب(اضافه‌ی استعاری) - اسلوب معادله: روشی دادن/دلتاریک/نور علم = رخشان داشتن / دل شب/پرتوی خورشید^۴ تشبیه: تشبیه مخاطب بهخدود(شاعر) منافق نما: ۴۹- آرایه^۳ ایهام: ه قلب(تقلیل)-دل تلمیح: د اشاره به

داستان حضرت یوسف(ع) تشبیه: ب شط شراب(اضافه تشبیه) جناس تام: ج

چنگ(نوعی ساز) چنگ(پنجه) استعاره: الف دست عقل(اضافه‌ی استعاری) ۵۰- آرایه‌ها

۱) اغراق: در بیان شیفتگی عاشق(شاعر) نسبت به مشوق ایهام: بو(شمیم-امید) ۵۱-

ایهام: بو(شمیم-امید) کنایه: ۳- تضاد: درشت ≠ خرد حسن تعلیل: ۴) تضاد: مهر

≠ کنایه: ۵۲- آرایه^۳ چهار تشبیه: خورشیدی چون تو-ایوان حسن-من بهذره-میدان عشق^۲ دو تشبیه: شب فراق-زندان عشق^۳ دو تشبیه: سوزن فکرت-رشتهطاقت^۴ دو تشبیه: سخن به زلف-سخن به کار جهان۵۳- آرایه^۳ مجاز از تصمیم^۳ مجاز از وجود(سر دوم) ۵۴- مجاز از جام شراب۵۵- آرایه^۳ ۱) پارادوکس: کمند حلقه نجات است تشبیه: کمند زلف^۲ تشبیه: صحیحامید استعاره: خنده صبح^۳ ایهام: تلمیح^۴ حسن تعلیل: شاعر برای نازک بودن ماه

اول شب دلیلی خیال انگیز و غیرواقعی آورده است استعاره: منت کشی ماه(تشخیص)

۵۶- آرایه^۳ تشبیه: ب مانند کردن دل به کعبه حاجت مجاز: د دم مجاز از سخن

حس آمیزی: الف صحبت رنگین اسلوب معادله: ج مصرع دوم مثال است و در ضمن دو

مصرع کامل اند. ۵۷- آرایه^۳ ایهام: ج از دیده افتادن(از چشم فروافتادن-بی ارزش

شدن) پارادوکس: د نام، ننگ باشد! مجاز: الف خندگ مجاز تیر تلمیح: ب اشاره به

داستان چشم آب حیات^۶ ۵۸- آرایه^۳ ایهام: کنایه: نقش بر آب زدن کنایه از کاریبیهوده انجام دادن^۲ تشبیه: مانند کردن گل به دفتر جناس: جان، جهان^۳ استعاره:یاقوت استعاره از لب واج آرایی: تکرار «ش» و «ا»^۴ اغراق: نگاه مشوق باعث کشتهشدن انبوه عاشقان شود! استعاره: مژگان تیغ برآورد(تشخیص) ۵۹- آرایه^۴ تشبیه:

مانند کردن دهربه مجلس جناس: در، دهربه ایهام تناسب: چنگ(نوعی ساز-پنجه

متناوب با دست) قانون(قاعده - نوعی ساز متناوب با دست) کنایه: دف بر دست نبودن،

پست بودن ساز، چنگ به قانون نبودن کنایه نابسامانی ۶۰- آرایه^۴ استعاره: جان

بخشی به نیشکر حس آمیزی: نطق شکرین نغمه حروف: تکرار «ش» کنایه: انگشت

خاییدن کنایه از حسرت خوردن^۴ ۶۱- آرایه^۴ تشبیه: مصرع ۲ مجاز: زبان حس

آمیزی: شیرین زبان ایهام تناسب: شور(هیجان-شور تناسب با شیرین)، آیت(نشان-آیه

قرآن تناسب با تفسیر)، تفسیر(تعییر - اصطلاح قرآنی تناسب با آیت) ۶۲- آرایه^۴

ایهام: قلب(سکه تقلیل) - دل تشبیه: مانند کردن دل به نقد حسن تعلیل: دل به این

دلیل همه عمر به باده گساری پرداخته که مانند سکه تقلیل ناخالص بوده.

۱) کمند زلف تو سر حلقه نجات من است / که رستم از همه تا صید این کمند شدم (پارادوکس-تشبیه)

۲) صبح امیدخنده شادی نمی کند / تا نالمید اهمه دنیا نمی شوی(تشبیه-استعاره)

۳) صبر من با لب شیرین تو ز اندازه گذشت / تنگ شد حوصله تنگ شکری پیدا نیست (ایهام-تلمیح)

۴) قبول پرتو احسان ز آفتاب مکن / که ماه یک شبه را منتشر دو تا کرده است (حسن تعلیل-استعاره)

۵) آرایه‌های «تشبیه، مجاز، حس آمیزی، اسلوب معادله» در کدام ابیات آمده است؟

الف) چون نباشد عید طفلان صحبت رنگین من؟ / می کند مجnoon من دست نگارین سمگ را

ب) از خیال یار دل شد کعبه حاجت مرا / نقش شیرین در نظرها ساخت شیرین سنگ را

ج) غوطه در خون می دهد دل را فروغ داغ عشق / می کند خورشید عالمتاب رنگین سنگ را

د) یک دل افسرده بی داغ از دم گرم نمایند / در بهار از لاله گردد چهره رنگین سنگ را

۱) ب، الف، د، ج ۲) ب، د، الف، ج ۳) ج، ب، د، الف ۴) د، الف، ب، ج

۲۷- ترتیب توالی ابیات، به لحاظ داشتن «جناس - ایهام - استعاره - حسن تعلیل - حس آمیزی»؟

الف) ای در بهار حسن تو گل ها و لاله ها / وی لاله را ز رشک تو پُر خون پیاله ها

ب) زمام کار، بدست تو چون سپرده سپهر / به کار خلق، چرا دیگران نگاه کنند

ج) بنده‌ی خویش خوان که به شاهی رسم / مگسی را که تو پرواز دهی شاهینی است

د) موی چون کافور دارم از سر زلفین تو / زندگانی تلخ دارم از لب شیرین تو

ه) دور از تو در جهان فراخم مجال نیست / عالم به چشم تنگدلان چشم سوزن است

۱) ج- ۵- الف- ب- د ۲) ج- ۵- الف- ب- د ۳) ج- ۵- الف- ب- د ۴) ج- ۵- الف- ب- د

۲۸- آرایه‌های مقابله ابیات در همه‌ی گزینه‌ها درست است، به جز گزینه‌ی ... .

۱) می کشد شوqm عنان باد این کشش در ازدیاد / تا شود تنگ عزیمت تنگ برخنگ مراد (جناس - استعاره)

۲) به بوي موی تو گريديده ام انيس سگانت او گر به سنگ برانی سر گريز ندارم (مجاز-ایهام)

۳) روشی دادن دل تاریک را با نور علم / در دل شب، پرتو خورشید رخشان داشتن(استعاره - اسلوب معادله)

۴) مرا رحمت آيد برآن کاو چو من / غمی دارد و غمگساريش نیست (تشبیه، تناقض)

۲۹- آرایه‌های «ایهام، تلمیح، تشبیه، جناس تام، استعاره» به ترتیب در کدام ابیات، یافت می‌شود؟

الف) از دست عقل دوراندیش کار برنمی‌آید / مسخره می کند دیوانگی زنجیر مویان را

ب) بیا و کشتی ما در شط شراب انداز / خروش و ولوله در جان شیخ و شباب انداز

ج) از حسرتم بمowie چنگ دل شکسته‌ی دل / چون باد نوبهاری چنگی زند به مويت

د) یوسف عزیزم رفت ای بودران رحمی / کز غمش عجب بینم حال پیر کنعانی

ه) دل دادمش به مژده و خجلت همی برم / زین نقد قلب خویش که کردم نثار دوست

۱) ۵- ج- ب- ۵- الف ۲) ۵- ج- ۵- ب- ج- الف ۳) ۵- ب- ۵- ب- ج- الف ۴) الف- ۵- ب- ج- ۵- ه

۳۰- آرایه‌های مقابله کدام گزینه درست آمده است؟

۱) چنان به موی تو آشفته ام به بوي تو مست / که نیستم خبر از هرچه در دو عالم هست (اغراق - ایهام)

۲) گل به بستان جمال از او گیرد / مشک در نافه بوي او دارد (ایهام - کنایه)

۳) خلید خار درستی به پای طفلی خرد / به هم برآمد و از پویه بازماند و گریست (تضاد - حسن تعلیل)

۴) گرم شو از مهر و زکین سرد باش اچون مه و خورشید جوان مرد باش (تضاد - ایهام)

۳۱- در کدام بیت بیشترین تشبیه وجود دارد؟

۱) چو تو خورشیدی نتابیده است در ایوان حسن / دره ای چون من نرقصیده در میدان عشق

۲) ش فراق که داند تا سحر چند است / مگر کسی که به زنان عشق در بند است

۳) سوزن فکرت شکست رشته طاقت گسیخت / بس که زنو دوختیم چاک گریبان دل

۴) آشفته سخن چو رلف جانان خوشتر / چون کار جهان بی رو سامان خوشت

۳۲- واژه «سر» در کدام بیت مجاز نیست؟

۱) کار با عشق فتاد، از سرم ای عقل برو / چه دهی وسوسه دیدم هنری نیست تو را

۲) عذری بنه اوک که تو درویشی و او را / در مملکت حسن سی تاجری بود

۳) مگر که سر بدhem ورنه من ز سر ننه hem / امید وصل در این ره چو پای بنهادم

۴) مشک با حلقة مويت سر سودا دارد / کج خیالی است مگر مشک ختا را سوداست

خارج ۹۷

۳۵- ترتیب آرایه‌های «ایهام، پارادوکس، مجاز و تلمیح» کدام است؟

خارج ۹۸

۳۶- آرایه‌های مقابله همه ابیات کاملاً درست است، به جز:

خارج ۹۹

۱) به می پرستی از آن نقش خود زدم بر آب / که تا خراب کنم نقش خود پرستیدن (ایهام-کنایه)

خارج ۱۰۰

۲) گفتم ای جان جهان دفتر گل عیبی نیست / که شود فصل بهار از می ناب آلوده (تشبیه-جناس)

خارج ۱۰۱

۳) یاقوت جان فرایش ز آب لطف زاده / شمشاد خوش خرامش در ناز پروریده (استعاره-واج آرایی)

خارج ۱۰۲

۴) مژگان تو تاییج جهانگیر برآورد / بس کشته دل زنده که بر یک دگر افتاد (اغراق-استعاره)

خارج ۱۰۳

۵) «در مجلس دهر، ساز مستی پست است نه چنگ به قانون و نه دف بر دست است»

خارج ۱۰۴

۱) استعاره، مجاز، ایهام، حسن تعلیل

خارج ۱۰۵

۲) تشبیه، استعاره، ایهام، کنایه

خارج ۱۰۶

۳) استعاره، مجاز، کنایه، حسن تعلیل

خارج ۱۰۷

۴) تشبیه، جناس، ایهام، تناسب، کنایه

خارج ۱۰۸

۱) نیشکر با همه شیرینی اگر لب بگشایی / پیش نطق شکرینت چو نی انگشت بخاید

خارج ۱۰۹

۲) استعاره، حس آمیزی، مجاز، حسن تعلیل

خارج ۱۱۰

۳) سوزن فکرت شکست رشته طاقت گسیخت / بس که زنو دوختیم چاک گریبان دل

خارج ۱۱۱

۴) آشفته سخن چو رلف جانان خوشتر / چون کار جهان بی رو سامان خوشت

خارج ۱۱۲

۱) مجاز، تشبیه، کنایه، تلمیح